ΚΥΘΗΡΙΟΙ. μὴν ἀπατᾶσθε. Συγκοινωνίαν οὐδέποτε θ' ἀποκτήσετε ἐὰν δὲν κάμετε λιμάνι.

ΚΥΘΗΡΙΟΙ. Μὴ λησμονεῖτε ὅσα ὑποφέρετε ταξειδεύοντες, καὶ δόσατε τὸν ὀβολόν σας γιὰ τὸ λιμάνι.

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ! Αὐτὸ ἂς εἶνε ἡ μοναδικὴ σκέψις παντὸς Κυθηρίου ἀγαπῶντος τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον ἐγεννήθη καὶ ἐμεγάλωσε.

ΕΤΟΣ Α'. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΜΙΑΟΥΛΗ 42: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ | ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1925—ΑΡΙΘ 23

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΟΥΣ

Συμπληροῦται μετ' ὀλίγον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας τῆς ὁποίας ὁ κυριώτερος σκοπὸς ὑπῆρξεν ἡ κατασκευὴ ἑνὸς λιμένος εἰς τὴν νῆσόν μας τοῦ ὁποίου τόσην ἔχει αὐτὴ ἀνάγκην. Καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν ἡ ἐφημερίς μας ὅλας της τὰς δυνάμεις, καὶ ἀφιέρωσε κάθε προσπάθειαν. Εὗρε, κατὰ τὴν ἔκδοσίν της, μίαν ἐπιτροπὴν ἐράνων, πρὸς κατασκευὴν λιμένος εἰς τὴν θέσιν Φυρὴ ἄμμος, ἀπαρτιζομένην ἐκ συμπολιτῶν εὐϋπολήπτων μὲν καὶ δραστηρίων, ἀλλὰ τῶν ὁποίων αἱ πρὸς τοὺς συμπολίτας μας ἐκκλήσεις πρὸς ἀποστολὴν χρημάτων ἐλαχίστην ἔσχον ἀπήχησιν. Εὗρεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ποσὸν τι χρημάτων προερχόμενον ἀπὸ ὀλίγους καὶ ὡρισμένους μόνον συμπολίτας μας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀνεπαρκὲς ἐντελῶς διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν θέσιν, καὶ ἐνήργησεν ὅπως καὶ ἡ καθυστερήσασα εἰς συνδρομὰς νῆσος προσφέρῃ τὸν ὀβολόν της.

Κατὰ τὸ διάστημα ὅμως τοῦ ἔτους διεπιστώθη τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἀπροθυμία τῶν συμπολιτῶν μας πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐράνων, προήρχετο ἐκ τῆς ἀντιλήψεως ὅτι κατασκευὴ λιμένος εἰς τὴν Φυρὴν Ἄμμον εἶνε ἀδύνατος, καὶ ἐξεδηλώθη συγχρόνως ἡ ἐπιθυμία ὅπως ἡ θέσις Διακόφτι προτιμηθῇ ἀντὶ πάσης ἄλλης θέσεως ὡς ἐξασφαλίζουσα τὴν συγκοινωνίαν τῆς Νήσου διὰ τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων της, καὶ ὡς ἀπαιτοῦσα ἐλαχίστην δαπάνην διὰ τὸν λιμένα. Πρὸς τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς μετὰ ἐπισταμένην μελέτην, ἐτάχθημεν καὶ ἐδημοσιεύσαμεν ἱστορικὰ ἔγγραφα τοῦ κυθηρίου Γερουσιαστοῦ ἐπὶ Ἀγγλοκρατίας τῆς νήσου Μαχαιριώτη περὶ τοῦ καταλλήλου τῆς τοποθεσίας τοῦ Διακοφτίου διὰ λιμένα, καὶ μὲ τὴν ἀντίληψιν αὐτήν, λύουσαν κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπιτυχῆ τρόπον τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας μας, ἐτάχθη καὶ ἡ νῆσός μας, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Ὑπεδείξαμεν συγχρόνως ὅτι ἡ ὑφισταμένη Ἐπιτροπὴ ἐράνων, θὰ ἠδύνατο εὐχερῶς νὰ διαθέσῃ τὸ εἰς χεῖράς της χρηματικὸν ποσόν, ἀρκετὸν διὰ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς δρόμου μέχρι Διακοφτίου—διότι μόνον δρόμου ἔχει ἀνάγκην ἡ νῆσος ἐφ' ὅσον τὸ Διακόφτι εἶνε λιμήν,—καὶ συνεστήσαμεν ὅπως ἐκεῖ στραφῇ ὁριστικῶς ἡ Ἐπαρχία μας, πρὸς ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ἀπασχολοῦντος αὐτὴν συγκοινωνιακοῦ προβλήματος.

Εἰς τὰς ἐνεργείας μας αὐτὰς εὕρομεν, παρὰ προσδοκίαν, ἀντιμετώπους τοὺς κατοίκους Ποταμοῦ ἀξιοῦντας ἐπιμόνως νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν εἰς Φυρὴν Ἄμμον, καὶ τοὺς κατοίκους Καραβᾶ ἐπιμένοντας διὰ τὴν ἰδίαν τοποθεσίαν, διότι συνέπεσεν οἱ ὀλίγοι συμπολῖται οἱ προσφέραντες εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐράνων τὸν ὀβολόν των νὰ κατάγωνται ἀπὸ τὸ χωρίον των! Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως τὰ κοινοτικὰ Συμβούλια τῆς νήσου ἐκινήθησαν καὶ αὐτά. Συμμεριζόμενα τὰς ἀντιλήψεις μας, συνῆλθον εἰς συνεδρίασιν, καὶ διὰ κοινοῦ ψηφίσματος αὐτῶν τῆς 1 Αὐγούστου ἐ. ἔ. πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἡ θέσις Διακόφτι διὰ τὴν κατασκευὴν λιμένος, καὶ ἐζήτησαν τὴν χορήγησιν ἀδείας εἰς δεκατετραμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδοῦ ἀπὸ Ἀρωνιάδικα εἰς Διακόφτι. Δημοσιεύοντες τότε τὸ ψήφισμα τοῦτο τῶν κοινοτήτων μας, ἐχαρακτηρίσαμεν αὐτὸ ὡς τὴν σπουδαιοτέραν καὶ ἱστορικωτέραν ἐνέργειαν ἥτις ποτὲ ἐγένετο ἀπὸ καταβολῆς τῶν Κυθήρων.

Ἤδη ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ Προνοίας, ἐχορήγησε τὴν ἄδειαν συλλογῆς ἐράνων εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τῶν κοινοτήτων μας διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἀρωνιαδίκων—Διακοφτίου, καὶ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν δημοσιεύομεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον μας. Τὰ πράγματα ἔλαβον οὕτω τὴν φυσικήν των ὁδὸν τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς λάβῃ, καὶ δὲν ἐναπόκειται πλέον παρὰ εἰς τὰς κοινότητας τῆς νήσου, καὶ εἰς τὴν σχηματισθεῖσαν διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ δρόμου ἐπιτροπήν, νὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προδιαγραφέντος ἔργου. Εἰς τὰς ἐνεργείας των θέλομεν καὶ ἡμεῖς παράσχῃ ὅλην μας τὴν δυνατὴν ὑποστήριξιν, διότι βαθύτατα πιστεύομεν, ὅτι μόνον διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ θὰ σωθοῦν τὰ Κύθηρα ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας τῆς συγκοινωνίας των, καὶ θὰ εὐημερήσουν εἰς τὸ μέλλον. Ὁ Ποταμὸς καὶ ὁ Καραβᾶς ἂς διατηρήσουν τὰς ἀντιλήψεις των. Θὰ βεβαιωθοῦν διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου, ὅτι ἡ δύναμις τῶν πραγμάτων εἶνε ἀνωτέρα τῆς δυνάμεως τῶν προσωπικῶν συμφερόντων πρὸς τὰ ὁποῖα οὐδέποτε, ἡμεῖς τοὐλάχιστον, ἐδουλεύσαμεν. Λυπούμεθα μόνον εἰλικρινῶς διότι ἡ πολιτικὴ αὐτή, ἂν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ τοιαύτη, εἶνε ἥκιστα πολιτικὴ ἐξυπηρετικὴ τῶν συμφερόντων τῆς νήσου ὁλοκλήρου, καὶ ἥκιστα ὠφέλιμος διὰ τοὺς ἐργάτας της. Εἶνε πλάνη οἰκτρὰ νὰ πιστεύῃ ὁ Ποταμὸς καὶ ὁ Καραβᾶς ὅτι θὰ ζημιωθοῦν διὰ τῆς κατασκευῆς λιμένος εἰς τὸ Διακόφτι, ὅπως εἶνε πλάνη οἰκτρὰ νὰ πιστεύουν, ὅτι εἶνε εὐχερὴς ἡ κατασκευὴ λιμένος εἰς Φυρὴν Ἄμμον μὲ ὅσα καὶ ἂν δαπανηθοῦν ἑκατομμύρια.

Κατόπιν ὅλων τῶν ἀνωτέρω, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀδείας πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδοῦ Ἀρωνιαδίκων—Διακοφτίου, ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ Κυθηρίους τοὺς συμμεριζομένους τὰς γνώμας μας, ὅπως ἀποστείλωσι πρὸς τὴν σχηματισθεῖσαν ἐπιτροπὴν τὸν ὀβολόν των. Εἰς δὲ τὰ κοινοτικὰ συμβούλια τῆς νήσου μας συνιστῶμεν, ὅπως διὰ νέας μεταξύ των συνεννοήσεως θέσωσι τὰς βάσεις τῆς ταχυτέρας ἐνάρξεως τοῦ ἔργου διὰ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων. Ἂς μὴ ἀναμένουν ἀπὸ κανέναν ἄλλον βοήθειαν. Οὔτε ἀπὸ τοὺς πολιτικούς των, οὔτε ἀπὸ τοὺς διανοουμένους των οὔτε ἀπὸ τὰ σωματεῖά των καὶ τὰς Ἀδελφότητάς των. Οἱ πολιτευόμενοί των, καὶ οἱ διδάσκαλοί των, καὶ ἡ δικηγόροι των, καὶ οἱ ἰατροί των, καὶ οἱ καθηγηταὶ τῶν πανεπιστημίων των δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ Κύθηρα, παρὰ μόνον ἂν ἔπεσαν εἰς αὐτὰ πολλὰ τρυγόνια καὶ ὀρτύκια διὰ νὰ μεταβοῦν νὰ τὰ κυνηγήσουν. Τὰ δὲ σωματεῖά των καὶ αἱ ἀδελφότητές των, καὶ οἱ σύλλογοί των οἵτινες ὁμιλοῦν εἰς τὰ πολυτελῆ των καταστατικὰ περὶ ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης καὶ προστασίας τοῦ τόπου μας, δὲν ἀσχολοῦνται, παρὰ μὲ χορούς καὶ πανηγύρεις. Δρόμοι, καὶ λιμάνια, καὶ σχολεῖα, καὶ νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα ἔργα ἐπειγούσης ἀνάγκης καὶ κοινῆς ὠφελείας διὰ τὴν νῆσόν μας, δὲν εἶνε εἰς τὸ πρόγραμμά των.

Ὁ λαὸς λοιπὸν τῆς νήσου ἂς ἀναλάβῃ διὰ τῶν κοινοτικῶν του ἀρχόντων τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων του, καὶ πρωτίστως τοῦ ζητήματος τῆς συγκοινωνίας. Πεντακόσιαι ἢ ἑξακόσιαι χιλιάδες δραχμαὶ ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν δρόμον πρὸς τὸν Διακόφτι θὰ ἐξευρεθοῦν ὁπωσδήποτε. Θὰ τὰς δώσουν ἐκεῖνοι οἵτινες ψυχικῶς εὑρίσκονται ἐγγύτερον πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, καὶ αἰσθάνονται περισσότερον τὴν ἀνάγκην τοῦ γενικοῦ καλοῦ τοῦ ὁποίου θὰ γείνουν πρόξενοι. Καὶ περὶ τούτου ἤμεθα ἀπολύτως βέβαιοι. Διότι ἄλλως, θὰ ἦτο ἀνεξάλειπτον αἶσχος διὰ τὸν τόπον μας τὸν φημιζόμενον ὅτι ἔχει ἑκατομμύρια κατατεθειμένα εἰς τὰς Τραπέζας, ν' ἀνέχεται τὴν παράτασιν τοῦ συγκοινωνιακοῦ του μαρτυρίου.

Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Δύο νέοι, αἰσθηματικὰ παιδιὰ ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφία των, ὁ Λυκόφρων καὶ ἡ Ἄρτεμις, καταπιάστηκαν μὲ τὸ δύσκολο ζήτημα τοῦ γάμου καὶ ἀνέπτυξαν διάφορες γνῶμες καὶ δικές τους καὶ ξένες, καὶ εἶπαν ὅτι ἕνα ἀνδρόγενο γιὰ νὰ ζήσῃ εὐτυχισμένο πρέπει νὰ συμφωνῇ εἰς τὸν χαρακτῆρα, καὶ νὰ μὴ λογαριάζῃ ὅτι τὸ χρῆμα μονάχα φθάνει, ἢ τὸ κοινωνικὸ ἀξίωμα, ἢ μερικὰ ἄλλα ἀκόμη προσόντα.

Ἂς μὲ συμπαθήσουν οἱ νέοι μας καὶ ἂς ἀκούσουν τὴ γνώμη τῶν γεροντοτέρων γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου. Λοιπόν. Ὅλα αὐτὰ ποῦ λένε πῶς ἅμα λείψουν, καὶ πῶς ἅμα δὲν ὑπάρχῃ συμφωνία χαρακτήρων δὲν γίνεται ὁ γάμος εὐτυχής, δὲν εἶνε παρὰ παραμύθια. Ἐγὼ θαρρῶ πῶς μονάχα ἕνα πρᾶγμα χρειάζεται τὴν ὥρα ποῦ κανεὶς παντρεύεται. Νὰ εἶνε ἱκανὸς γιὰ γάμο. Ξέρετε τί θὰ πῇ αὐτό; Πίστι, ἀφοσίωσι, λατρεία, ἔρωτα, πλούτη, δόξα, καὶ ὅλα τὰ καλὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ σπῆτι. Ἅμα εἶνε ἀνίκανος, τότε ὅλα αὐτὰ τὰ ὡραῖα πράγματα πᾶνε περίπατο μαζὺ μὲ τὴ.... γυναῖκα! Καὶ γιὰ νὰ γίνω πληρονοητὸς δὲν ἔχω παρὰ νὰ διηγηθῶ τὴν ἀκόλουθη ἱστορία:

Μιὰ γυναῖκα ποῦ δὲν εἶχε πλὴν τὴν πρώτη της νεότητα, παρουσιάσθη μιὰ ἡμέρα εἰς ἕνα διάσημο δικηγόρο, καὶ μὲ δάκρυα εἰς τὰ μάτια ἐζήτησε τὴ συμβουλή του γιὰ μιὰ ἀγωγὴ διαζυγίου ποῦ ἐσκόπευε νὰ ἐγείρῃ κατὰ τοῦ συζύγου της. Ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ παράπονα ἀνακατεμένα μὲ φλυαρίες παντὸς εἴδους, καὶ ἐπειδὴ ἡ γυναῖκα ἔκλαιγε διαρκῶς χωρὶς ν' ἀναφέρῃ τίποτε τὸ συγκεκριμένο, ὁ δικηγόρος ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε καιρὸ γιὰ νὰ χάνῃ τῆς εἶπε: —Ἐμπρὸς κυρία μου, ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ γεγονός. Μήπως ὁ ἄνδρας σας σᾶς ἐκτύπησε ἐμπρὸς σὲ ἄλλους;—Αὐτὸς κύριε; Ἀλλ' αὐτὸς εἶνε ὁ γλυκύτερος τῶν ἀνθρώπων, ἕνα ἀληθινὸ προβατάκι. —Μήπως ἔπαιξεν εἰς τὰ χαρτιὰ τὴν περιουσίαν σας;—Ὄχι, διότι δὲν γνωρίζει νὰ παίζῃ παρὰ εἰς τὸ λότο.—Μήπως πίνει καὶ μεθᾷ;—Ἀ! τί λέτε;—Μήπως παρεσύρθη καὶ ἔχει τίποτε φιλενάδες;—Φιλενάδες; Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Μὴ τὸ ξαναπῆτε σᾶς παρακαλῶ, κύριε! Τί νὰ τῆς κάμῃ τῆς φιλενάδες ὁ φτωχός μου ὁ ἄνδρας;

—Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ σύζυγός σας δὲν ἔχει ἐλαττώματα διατί παραπονεῖσθε;

—Συγγνώμην, κύριε, ἔχει καὶ πολὺ μεγάλα μάλιστα, σᾶς βεβαιῶ εἰλικρινῶς, ἀπήντησεν ἡ παραπονουμένη, καὶ ἔβγαλε ἕνα βαθὺ ἀναστεναγμό.

—Ἀλλὰ τότε, κυρία, πέστετα, ἐπανέλαβεν ὁ δικηγόρος, ὁ ὁποῖος ἄρχισε ν' ἀνυπομονῇ μὲ τὴν ἀνωφελῆ αὐτὴ ἀνάκρισι

—Ἀ! κύριε! Εἶμαι πολὺ δυστυχής!....

—Ἀλλὰ σᾶς ἐρωτῶ καὶ πάλιν, ποιὰ εἶνε ἡ ἀφορμὴ τῆς τόσης σας λύπης;

—Ὢ! Σᾶς ζητῶ ὡς χάριν, κύριε, νὰ μὴν ἐπιμείνετε, σᾶς ἱκετεύω, ἀπήντησεν ἡ κυρία, μὲ περισσότερα δάκρυα εἰς τὰ μάτια της.

—Ἐν τούτοις κυρία μου, δὲν ἠμπορῶ νὰ ζητήσω τὸ διαζύγιόν σας χωρὶς νὰ μάθω ὅλα τὰ ἄδικα τοῦ συζύγου σας...... Ἐμπρός.... ἀπηντήσατέ μου..... γιατί παραπονεῖσθε ἐναντίον του;

—Ἐκεῖνο ποῦ τοῦ καταλογίζω κύριε...... Ἀ! Ὄχι, ποτὲ δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ.....

—Μὰ εἶνε τόσο λοιπὸν τρομερόν; .... Πρέπει ἐν τούτοις νὰ τελειώνωμεν.

—Ἀχ, κύριε, ἂν ἐγνωρίζατε! Ἐκραύγασεν ἡ κυρία, καὶ τὰ δάκρυά της κυλοῦσαν ἄφθονα πλέον εἰς τὸ πάτωμα. Ὁ σύζυγός μου, ἐξηκολούθησεν, καλύπτουσα ἐν μέσῳ λυγμῶν τὸ πρόσωπο μὲ τὰ δύο της χέρια......

—Ἐμπρός, κυρία, ἐμπρός, ὀλίγον θάρρος.

—Ὁ σύζυγός μου, ἀπεκρίθη αὐτή, ὁ φτωχός μου σύζυγος δὲν εἶνε πλέον ἄνδρας..... δὲν εἶνε πλέον, κύριε, παρὰ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους Ἰταλοὺς ποῦ ψάλλουν εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Πάπα!!!

—Διάβολε! Ἡ περίπτωσις εἶνε σοβαρά, ἀπήντησε ξεροβήχοντας γιὰ νὰ μὴ γελάσῃ ὁ δικηγόρος, ὁ ὁποῖος ἐμάνθανεν ἐπὶ τέλους τὸ ἀδίκημα ποῦ συνέβη εἰς τὴν πελάτιδά του..... Ἡσυχάσατε ἐν τούτοις, προσέθεσεν ἀφοῦ ἐπανεῦρε τὸ σοβαρό του ὕφος. Ἡ Δικαιοσύνη δύναται νὰ ἐπέμβῃ, καὶ ἐντὸς ὀλίγου χρόνου, ἐλπίζω νὰ ἔχετε τὸ διαζύγιόν σας.

— Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κύριε! Φροντίσετε, σᾶς ἱκετεύω, νὰ τὸ πάρω τὸ ταχύτερον, τώρα, ἀμέσως, αὔριον ἂν εἶνε δυνατόν!

— Ὀλίγην ὑπομονήν, κυρία μου, σᾶς παρακαλῶ. Οὐδὲ ἡ ὁμαλοτέρα ὑπόθεσις δὲν κερδίζεται εἰς μίαν ἡμέραν... Ἀλλὰ πές τε μου, ἐπανέλαβεν ὁ δικηγόρος περίεργος νὰ μάθῃ περισσότερα πράγματα, ποιὰ ἡλικία ἔχει ὁ σύζυγός σας;

— Εἶνε πενῆντα ἐτῶν κύριε. Τριάντα ἔτη ἤμεθα παντρεμένοι.

— Τριάντα ἔτη εἴπατε; Καὶ σήμερον μόνον ζητᾶτε τὸν χωρισμό σας;

— Ἀλλοίμονον, κύριε! Ὑπάρχουν τόσες κακαὶς γλῶσσες εἰς τὸν κόσμο.... Καὶ ἔπειτα τί ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ μιὰ φτωχὴ γυναῖκα, μόνη, ἐγκαταλελειμένη ἀπ' ὅλους; .....

— Σᾶς περιποιεῖ τιμήν, ἡ τόση σας ὑπομονή, κυρία, ἀλλὰ διὰ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῆς ὑποθέσεώς σας θὰ ἔπρεπε νὰ ἔλθετε ἐνωρίτερον.

— Ἀσφαλῶς, κύριε, ἀλλὰ ἀπὸ ὀκτὼ ἡμερῶν ἐρωτοῦσα τὸν ἑαυτόν μου τί ἔπρεπε νὰ κάμω;

— Πῶς ἀπὸ ὀκτὼ ἡμερῶν; Ἠρώτησεν ἔκπληκτος ὁ δικηγόρος ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοοῦσε πλὴν τίποτε. Ἀλλ' ἀκόμη μιὰ φορὰ σᾶς παρατηρῶ, κυρία μου, ὅτι εἶσθε τριάντα χρόνια παντρεμένη κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ μὲ συμβουλευθῆτε....

— Τριάντα χρόνια! Ἀ, κύριε! Καθόλου βλέπω δὲν συνεννοούμεθα, ἐπανέλαβε ζωηρὰ ἡ κυρία τῆς ὁποίας ἡ φωνὴ τώρα ἦτο περισσότερο τολμηρή.... Εἶμαι πράγματι παντρεμένη πρὸ τριάντα χρόνων, ἀλλ' ὁ ἄνδρας μου μόλις πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν ἔγεινε ἀνίκανος!!

Εἰς τὴν ἀπροσδόκητη αὐτὴ ἀπάντησιν, ὁ δικηγόρος ἄφησε μία τρομερὴ βλασφημία, καὶ ἐτράπη εἰς ἄτακτη φυγή.

ΤΩΒΙΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΠΟΤΑΜΟΥ

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου καλοῦνται οἱ κάτοικοι Ποταμοῦ νὰ ἐκλέξουν τὰς νέας κοινοτικὰς των ἀρχάς. Ἀπεφύγαμεν νὰ σχολιάσωμεν τὸ γεγονὸς τῆς ματαιώσεως τῆς ἐκλογῆς λόγῳ τῆς ἀποχῆς πρὸς ὑποβολὴν ὑποψηφιοτήτων κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, πιστεύοντες πάντοτε ὅτι ὁ Ποταμὸς δὲν θὰ ἔμενεν ἐν τέλει ἀκυβέρνητος. Ἤδη χαίρωμεν διότι ὁ Ποταμὸς θ' ἀποκτήσῃ κοινοτικὸν Συμβούλιον ἱκανὸν νὰ τοῦ βελτιώσῃ τὴν κατάστασίν του. Καὶ ἔχει ὁ Ποταμὸς πολλὰς ἐλλείψεις πάσης φύσεως. Εὐχόμεθα μόνον ὅπως μεταξὺ τῶν Συμβούλων αὐτοῦ πρυτανεύσῃ πνεῦμα ἀνακαινιστικὸν καὶ συγχρονισμένον πρὸς τὴν σημερινὴν ἐποχήν.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Γονεῖς τινες μαθητῶν τοῦ ἐν Κυθήροις Γυμνασίου, μᾶς παραπονέθησαν διὰ τὴν συμπεριφορὰν καθηγητῶν τινων πρὸς τὰ τέκνα των ἥτις, κατ' αὐτούς, δὲν εἶνε ἡ πρέπουσα. Τὰ παράπονα κυρίως στρέφονται καθ' ἑνὸς ἐκ τῶν νεωτέρων καθηγητῶν τοῦ ὁποίου ὁ τρόπος χαρακτηρίζεται ὡς βάρβαρος. Συνεστήσαμεν εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοὺς νὰ ὑποβάλλωσι τὰ παράπονά των πρὸς τὸν κ. Γυμνασιάρχην. Χωρὶς ἐν τούτοις νὰ πιστεύωμεν εἰς τὸ βάσιμον τῶν παραπόνων, θὰ εἴχομεν νὰ συστήσωμεν πρὸς τοὺς κ.κ. καθηγητὰς ὅπως χάριν αὐτῆς τῆς ἐκπαιδεύσεως καταστῶσι πρὸς τοὺς μαθητὰς προσηνέστεροι. Τίποτε δὲν θὰ ἔχουν νὰ ζημιωθοῦν. Ἄλλως τε καὶ τὸ συμφέρον αὐτὸ τοῦ Γυμνασίου τὸ ὑπαγορεύει.

ΟΙ ΑΧΑΡΙΣΤΟΙ ΥΙΟΙ

Μὲ τὸν τίτλον αὐτὸν χαρακτηρίζει ἡ δημοσιευομένη σήμερον ἀνταπόκρισις ἐκ Σύδνεϋ τοὺς κυθηρίους τοὺς ἀδιαφορήσαντας εἰς τὰς ἐκκλήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐράνων διὰ τὸν λιμένα. Πράγματι ἡ ἀνταπόκρισις αὐτὴ τὴν ὁποίαν χαρακτηρίζει ἕνας δυνατὸς παλμὸς στοργῆς πρὸς τὴν νῆσόν μας καὶ μία ἁγνὴ εἰλικρίνεια αἰσθήματος, δίδει τὸν ἀκριβῆ χαρακτηρισμὸν τῶν ἀδιαφορησάντων ἐν τῇ ξένῃ συμπολιτῶν μας διὰ τὸν λιμένα. Ἡμεῖς δὲν ἐπαύσαμε νὰ τονίζωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου αὐτοῦ, καὶ προσεπαθήσαμεν μὲ κάθε τρόπον ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς συγκοινωνίας μας μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν ἐκ μέρους τῶν συμπολιτῶν μας, εἶνε εὐχερεστάτη. Ἐὰν αἱ μεσολαβήσασαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἀντιλήψεις ἐνίων ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας εἶνε περισσότερον ἐξυπηρετικαὶ τοῦ τόπου μας ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις τὰς ὁποίας ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν, ἀφίνομεν εἰς τὸν χρόνον νὰ κρίνῃ.

ΟΙ ΕΥΓΝΩΜΟΝΕΣ ΥΙΟΙ

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν μας ὡς ἀχαρίστων, ἔρχεται ἐπικαίρως ἡ δημοσίευσις εἰς ἄλλην στήλην περὶ τῶν μεγάλων αἰσθημάτων ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμφοροῦνται οἱ κάτοικοι τοῦ Λακωνικοῦ Βασσαρᾶ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχον ἀνάγκην δρόμων, γεφυρῶν, σχολείων, κλπ. Καὶ ἀντὶ νὰ τὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸ Κράτος τὰ ἐζήτησαν ἀπὸ τὰ ξενιτευμένα τέκνα των. Καὶ οἱ δρόμοι ἔγειναν, καὶ τὰ σχολεῖα ἐκτίσθησαν, καὶ αἱ γέφυραι ἐθεμελιώθησαν. Καὶ τὰ χρήματα συναθροιζόμενα ἐντὸς στιγμῶν ἀπεστέλλοντο, καὶ ἀποστέλλονται, τηλεγραφικῶς, ὅπως ἐστάλησαν ἐσχάτως 205,393 δραχμαὶ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν ἑνὸς δρόμου. Ἡ Γέφυρα τῆς Κελεφίνας ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ζήτημα ὑπάρξεως διὰ τοὺς Οἰνουντίους ὅπως διὰ τοὺς Κυθηρίους τὸ λιμάνι, εὑρίσκεται εἰς τὸ τέρμα της. Καὶ δικαίως γράφει μὲ ὑπερηφάνειαν τὸ δημοσιογραφικὸν τῶν Βασσαριωτῶν ὄργανον: «Ἡ Γέφυρα τῆς Κελεφίνας εἶνε ἑτοίμη. Δὲν ἀποτελεῖ πλέον τὸ ὄνειρον τῶν Οἰνουντίων. Εἶνε πραγματικότης. Πανώρια καὶ μεγαλοπρεπὴς ὅπως τὴν βλέπομε καὶ στὴν εἰκόνα καμαρώνει, καὶ οἱ Οἰνούντιοι δὲν θὰ φοβοῦνται πλέον τὴν Κελεφίνα τὴ φόνισσα. Ἀπὸ τὸ ὕψος της περνῶντες θὰ μυκτηρίζουν τὴν κακοῦργα ποῦ θὰ περνᾷ κάτω ταπεινωμένη χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ φοβερίζῃ τοὺς διαβάτας στὴ κατεβασιές της μὲ τὰ θολά της τὰ νερά, καὶ νὰ ἐνσπείρῃ τὴν φρίκη μὲ τὸ βουητό της!»

Οἱ Οἰνούντιοι δὲν φοβοῦνται πλέον, χάρις εἰς τοὺς εὐγνώμονας υἱούς των, τὴν Κελεφίνα τὴ φόνισσα, ἐνῷ ἡμεῖς, δυστυχῶς, θὰ ἐξακολουθήσωμεν, χάρις εἰς τὴν κακομοιριά μας νὰ τρέμωμεν, τίς οἶδεν ἐπὶ πόσον ἀκόμη χρόνον, τὸν κακοῦργον κάβον τοῦ Μαλέα.

ΘΑ ΩΦΕΛΗΘΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Εἶνε γνωστὸς εἰς πάντας ὁ πόθος τῶν γειτόνων μας κατοίκων τοῦ Νομοῦ Λακωνίας διὰ τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμου Τριπόλεως-Σπάρτης-Γυθείου, καὶ οἱ ἀγῶνες τῶν κατὰ καιροὺς διαφόρων πολιτευομένων των διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Φαίνεται ὅτι ἦλθεν ὁ καιρὸς πλέον διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πόθου αὐτοῦ τῶν Λακώνων, ἂν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ὑπογραφεῖσαν τὴν 20ὴν παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου σύμβασιν μεταξὺ ἀντιπροσώπων τῆς ἑταιρείας Σ. Π. Α. Π. καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, περὶ παρατάσεως τοῦ προνομίου τῆς ἑταιρείας ἐπὶ 60 ἔτη. Ἡ ἑταιρεία ἀνέλαβε κατὰ τὴν σύμβασιν, τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κατασκευάσῃ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, καὶ τὴν γραμμὴν Τριπόλεως—Σπάρτης—Γυθείου. Διὰ νὰ συμβῇ ὅμως τοῦτο, ἐτέθη ὁ ὅρος ὅπως ἡ Κυβέρνησις ὀχλήσῃ τὴν ἑταιρείαν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως. Καὶ ἤδη ὁ λαὸς Σπάρτης ἀγρυπνῶν διὰ τὰ συμφέροντά του, ἀναμένει τὴν εὔθετον στιγμὴν ὅπως ἀξιώσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅρου τῆς συμβάσεως διὰ τὸν σιδηρόδρομόν του καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ. Εὐνόητον εἶνε πόσον θὰ ὠφεληθοῦν καὶ τὰ Κύθηρα ἐκ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι Γυθείου. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ εὐχόμεθα, καὶ νὰ συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅπως τὸ ταχύτερον πραγματοποιηθῇ ἡ κατασκευή του.

ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΣ ΕΙΣ ΔΙΑΚΟΦΤΙ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἀτμοπλοΐας Ἑταιρείας τοῦ κ. Σαμοθράκη μελετᾷ, ὡς πληροφορούμεθα, τὸν καθορισμὸν μονίμου προσεγγίσεως εἰς Διακόφτι ἐν καιρῷ χειμῶνος, χωρὶς ν' ἀποκλείεται ἡ προσέγγισις εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν ὅταν ὁ καιρὸς εἶναι κατάλληλος.

Συνηγοροῦμεν ἐνθύμως ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς σκέψεως αὐτῆς, καθ' ὅσον τοιουτοτρόπως ρυθμίζεται ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε πρὸ πολλοῦ ρυθμισθῇ. Διότι τόσον οἱ ἐκ Πειραιῶς ἐπιβάται ὅσον καὶ οἱ ἐν τῇ νήσῳ, θὰ γνωρίζουν κρίνοντες ἐκ τοῦ καιροῦ, ποῦ θὰ κατευθύνονται, θὰ διευκολύνωνται δὲ καὶ οἱ ἀγωγεῖς τῆς νήσου οἵτινες σήμερον δὲν γνωρίζουν πότε πρέπει νὰ μεταβαίνουν εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν, πότε εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον, καὶ πότε εἰς τὸν Ἅγιον Ἐλευθέριον.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ κ. Σαμοθράκη ἀποφασίζουσα τὴν πραγματοποίησιν προσεγγίσεως εἰς τὸ Διακόφτι θέλει ἐπισύρῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κυθηρίων καὶ ἄλλως θέλει ὠφεληθῇ. Ἂς δοκιμάσῃ καὶ θὰ πεισθῇ περὶ τούτου.

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΜΩΡΙΑΙ

Μανία μηνύσεων κατέλαβεν ἐσχάτως τὸν ἐν Ποταμῷ συμπολίτην ἰατρὸν κ. Παν. Κατσούλην. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς διὰ νὰ μὴ διαψεύσῃ ἴσως τὸ γνωστὸν περὶ ἰατρῶν γνωμικόν, μᾶς ἐζήτησε δι' ἐπιστο-

λῆς του νὰ τὸν πληροφορήσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Ποταμῷ ἀνταποκριτοῦ μας διὰ νὰ μηνύσῃ, λέγει, καὶ αὐτὸν διότι τὸν ἔθιξεν εἰς μίαν του δημοσιευθεῖσαν ἀνταπόκρισιν. Μία κυθηραϊκὴ παροιμία λέγει ὅτι «ὅποιος ἔχει μυῖγες μυιγιάζεται». Ὁ κ. Κατσούλης ἀντὶ νὰ πιστεύῃ ὅτι μὲ τοιαύτας ἀστείας ἀπειλὰς ἱκανοποιεῖται, καλῶς θὰ ἔπραττε νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἔργον του καὶ νὰ μὴ μᾶς προκαλῇ. Ἐκτὸς ἂν προτιμᾷ νὰ τοῦ ἀποδείξωμεν διὰ μακρᾶς σειρᾶς γεγονότων, ἡμεῖς πλέον καὶ ὄχι ὁ ἐν Ποταμῷ ἀνταποκριτής μας, ὅτι ἡ θέσις του δὲν εἶνε μεταξὺ τῆς κοινωνίας Ποταμοῦ.

ΟΙ ΣΤΥΛΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Εἰς τοὺς σημερινοὺς πονηροὺς πολιτικοὺς καιροὺς τοὺς ὁποίους διανύομεν, δὲν θὰ ἦτο ἴσως ἄσκοπος ἡ ὑπόμνησις εἰς τοὺς Ρωμηοὺς τοῦ λησμονηθέντος ἐμμέτρου Μύθου, οἱ Βάτραχοι, τοῦ μακαρίτου ποιητοῦ Ι. Λ. Ρ. Ραγκαβῆ.

ΟΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Οἱ βάτραχοι ἀπηύδησαν νὰ ἦναι δημοκράται,
καὶ πατρικὴν ἐπόθησαν ἑδραίαν βασιλείαν.
«Δὲν θέλομεν τὴν φλύαρον, ἐβόων ἀναρχίαν».
«Διὰ κοὰξ καὶ βρεκκεκὲξ λαὸς δὲν κυβερνᾶται»

* * *

Καὶ εἰς τὸν Δία ταπεινὰς ἀπέτειναν δεήσεις.
«Ζεῦ πάτερ, εὐεργέτησον τὸ γένος τῶν βατράχων.
Δὸς βασιλέα εἰς ἡμᾶς, καὶ δὸς κορμὸν ἢ βράχον.
Εἰς τοὺς ἐχθροὺς τοῦ γένους μας αἱ αὐτοκυβερνήσεις!»

* * *

Σαπρὰ τὰ πάντα παρ' ἡμῖν, ἀνάπλεα ἐρίδων.
Νυχθημερὸν κραυγάζοντες, σηπόμεθα εἰς ἕλη.
Δημαγωγοὶ διὰ κενῶν μᾶς βόσκουσιν ἐλπίδων.
Ὅλοι κοάζουσιν ἀρχάς, πλὴν ἀφορῶσ' εἰς τέλη»

* * *

Κ' ὑπεμειδίασεν ὁ Ζεύς, καὶ ἔφριξεν ἡ λίμνη,
κ' εἰς τὰ νερά της κόπανος κατέπεσ' ἐστεμμένος·
Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις εἰς τὸ κοάζον γένος!
Γῆν καὶ ἀέρας πλήττουσι ζητωκραυγαὶ καὶ ὕμνοι.

* * *

Καὶ ἐκ τελμάτων καὶ λιμνῶν καὶ ποταμῶν καὶ λάκκων
μὲ προθυμίαν ἔτρεχον καὶ μὲ σπουδὴν μεγίστην
τῶν αὐλοδούλων οἱ φυλαὶ καὶ τῶν αὐλοκολάκων
κ' ἐπώλουν ἀφοσίωσιν, καὶ μετεπώλουν πίστιν

* * *

Τί βασιλεύς! Ὁ εὐτυχὴς λαὸς ἐκοινολόγει.
«Ἂν ἦσαν ὅλοι τῶν ἐθνῶν τοιοῦτ' οἱ κυβερνῆται!
Δὲν θέλει πολυτέλειαν, δὲν δαπανᾷ δὲν τρώγει,
δὲν ἀδικεῖ δὲν τυραννεῖ, καὶ οὐδὲ κἂν κινεῖται.»

* * *

—«Ναί, δὲν κινεῖται, ἤρχισεν ὁ φθόνος τονθορύζων.
τὸ βλέπομεν. Παννύχιος δὲν πρέπει νὰ κοιμᾶται,
ἀκόμη καὶ πανήμερος, ὁ τοὺς λαοὺς ὁρίζων.
Νὰ ἦναι πρέπει ἄγρυπνοι οἱ τῶν λαῶν προστάται.»

* * *

«Τὸν βασιλέα θέλομεν τῆς πολιτείας στύλον,
ἀλλ' ὄχι στύλον ξύλινον, νὰ σείηται, νὰ πράττῃ,
ν' ἀμείβῃ καὶ νὰ τιμωρῇ, νὰ κυβερνᾷ κατά τι,
νὰ ἐννοῶμεν ὅτι ζῇ. Αὐτὸς εἶν' ὅλος ξύλον.»

* * *

Καί, ὡς συνήθως, ἡ μικρὰ φωνήτων εἰς μεγάλην
ἐκορυφώθη βαθμηδόν, καὶ οἱ λιμνοπολῖται
ἐπὶ τὰς πύλας τοῦ Διὸς προσέφυγον καὶ πάλιν
ἄλλον μονάρχην θέλοντες, μονάρχην νὰ κινῆται.

* * *

«Μὴ τοῦτον τὸν ἀναίσθητον, μὴ τοῦτον τὸν γελοῖον.
Δός μας μονάρχην κραταιόν, ὦ Ζεῦ μεγαλοδότα!
— Μ' ἐξεκουφάνατε, καλοί» ὁ Ζεὺς τοῖς εἶπε, κλείων,
διὰ τῶν δύο του χειρῶν τ' ἀμβρόσιά του ὦτα.

* * *

«Μονάρχην σᾶς ἐχάρισα' ἐκεῖνος δὲν σᾶς φθάνει;
σᾶς δίδω ἄλλον. Ἔχετε ὑγείαν. Καὶ τοῦ χρόνου.»
Καὶ πελλαργὸς καλλίπτερος ἐξ οὐρανοῦ ἐφάνη
καὶ ἐπισήμως ἔλαβε τὴν κατοχὴν τοῦ θρόνου.

* * *

Τί εὐτυχία! Ἔλαβον, λοιπόν, ὡς ἐποθεῖτο,
ἔχοντα πόδας καὶ πτερὰ καὶ ράμφος βασιλέα.
Ὁ ἄλλος ἦτον τύραννος, κακός, ἡ νεολαία
ἐκραύγαζε, «καὶ τ' ὄνομα αὐτοῦ ἀπωλεσθήτω.»

* * *

Αὐτὸν δὲ εἰς τὰ κύματα ὡς εἶδαν καταδύντα,
Σύ, σὺ ἐπλάσθης, ἔκραζον, σὺ μόνος ἵνα ἄρχῃς.
Εἶσαι τοῦ Ἔθνους ὁ σωτήρ, τῶν μοναρχῶν μονάρχης.
—«Καλόν. πλὴν μὴ φωνάζετε», ὁ πελαργὸς ἀπήντα.

* * *

Νὰ μὴ φωνάζουν ἔλεγε, καὶ ταῦτα πρὸς βατράχους!
Τὸν ἔπαινόν του ἔψαλλον δεκαπλασιασθέντα
ἐν ὅσῳ ἔλεγεν. Ἀλλὰ κ' ἐκεῖνος μετὰ τάχους
διὰ τοῦ ράμφους κυνηγῶν τοὺς ἀπειθεῖς ἐκέντα.

* * *

Αὐτὸ τοὺς δυσηρέστησε. Ἀλλ' ἂν ἐμεμψιμοίρουν,
ὁ βασιλεύς των ἔβλεπε δριμύ, καὶ ἐπελέκα.
Οἱ δὲ ταραχωδέστεροι ἂν στάσεις ἐπεχείρουν,
περιοδεύων, ἔτρωγεν ἐκείνους δέκα δέκα.

* * *

Τρόμος καὶ φόβος τὸν ὑγρὸν κατεῖχε τώρα τόπον.
Οἱ πελαργοὶ δὲν παίζουσιν οὐδὲ πολυχυμῶνται.
Οἱ βάτραχοι ἐστέναζον κρυφίως κ' ἐσιώπων,
καὶ ἤρχισαν τὸν κόπανον νὰ συχνοενθυμῶνται

* * *

Καὶ πρὸς τὸν Δί' ἀνέκραξαν. «Ὦ Ζεῦ κεραυνοπλῆκτα,
«δὲν θέλομεν τὸν πελαργὸν' πάρα πολὺ κινεῖται.»
Ἀλλὰ χασμώμενος ὁ Ζεὺς τοῖς εἶπεν: «Καλὴν νύκτα.
«Ἄλλοτε πρῶτον σκέπτεσθε, καὶ ἔπειτα ζητεῖτε.»

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΚΑ

ΠΛΟΥΤΟΣ-ΤΡΟΦΗ-ΥΓΕΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Αἱ μέλισσαι εἶναι διῃρημέναι εἰς διάφορα τμήματα, ἀναλόγως τῆς ἐργασίας, τὴν ὁποίαν κάμνουσιν. Ἄλλαι μὲν οἰκοδομοῦσι τὰς κηρήθρας, ἄλλαι τρέφουσι καὶ περιποιοῦνται τὸν γόνον, ἄλλαι καθαρίζουσι τὴν κυψέλην, ἄλλαι φέρουσιν ὕδωρ, ἄλλαι ἀερίζουσι τὴν κατοικίαν των, ἄλλαι φέρουσι τὴν πρόπολιν, ἄλλαι τὴν γῦριν, ἄλλαι τὸ νέκταρκλπ. Ἑκάστη μέλισσα ἔχει τὴν ἐργασίαν της, τοῦτο ἀπαγορεύει αὐτὴ ἡ πολιτεία τῶν μελισσῶν. Τὰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας ἐκτελοῦσιν αἱ νεώτεραι, τὰς δὲ ἐξωτερικὰς αἱ πρεσβύτεραι καὶ πεπειραμέναι μέλισσαι. Ἡ τάξις μεθ' ἧς ἐκτελοῦσι τὰς διαφόρους ἐργασίας εἶνε ζηλευτή.

Αἱ ἐργάτιδες γνωρίζονται μεταξύ των διὰ τῆς ὀσφρήσεως καὶ διὰ τοῦτο πολὺ σπανίως κάμνουσι τὸ λάθος νὰ εἰσέρχωνται εἰς ξένην κυψέλην. Ὅταν δὲ ξένη μέλισσα εἰσέλθῃ εἰς μίαν κυψέλην, ἀναγνωρίζεται ὡς τοιαύτη καὶ θεωρουμένη ἐχθρὰ θανατοῦται.

Πῶς αἱ μέλισσαι διακρίνουσιν τὰς συναδέλφους τῆς κυψέλης των ἀπὸ τὰς ἄλλας; μήπως ἀπὸ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα; Ὄχι. Ὁ γερμανὸς φυσιοδίφης Bada ἠρεύνησε καὶ ἔκαμε πολλὰ πειράματα διὰ νὰ εὕρῃ πῶς αἱ μέλισσαι ἀναγνωρίζονται μεταξύ των, εὗρε δὲ, ὅτι ἡ ἀναγνώρισις γίνεται διὰ τῆς ὀσφρήσεως καὶ ὅτι αὐτὴ δὲν εἶναι ἀτομική, ἀλλ' ἀποικιακή, δηλ. δὲν ἀναγνωρίζονται ὡς ἄτομα, ἀλλ' ὡς μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποικίας. Διὰ νὰ ἀποδείξῃ δὲ ταῦτα ἔκαμε τὰ ἑξῆς πειράματα Ἔλαβε μίαν μέλισσαν, τὴν ὁποίαν ἔθλιψε καὶ διὰ τοῦ χυμοῦ αὐτῆς ἐράντισε μίαν ἄλλην μέλισσαν ξένην, τὴν ὁποίαν καὶ εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἀποικίαν τῆς φονευθείσης μελίσσης, ὅπου ἐγένετο δεκτή, διότι διὰ τοῦ ραντισμοῦ αὐτοῦ ἔλαβε τὴν ἀποικιακὴν ὀσμὴν τῆς φονευθείσης μελίσσης.

Τοὐναντίον μέλισσα πλυθεῖσα δι' οἰνοπνεύματος 30 βαθμῶν καὶ εἰσαχθεῖσα ἐντὸς τῆς κυψέλης της, προσεβλήθη καὶ ἐφονεύθη, διότι διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος εἶχεν ἀφαιρεθῇ ἡ ἰδιαιτέρα ἀποικιακὴ ὀσμή, ἣν εἶχε καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν τὴν ἐγνώρισαν αἱ συνάδελφοί της.

Σχετικῶς μὲ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν ὁ Gaston Bonnier ἔκαμε σπουδαιοτάτην ἀνακοίνωσιν διὰ τὴν σοφίαν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι κατανεμημένη ἡ ἐργασία ἑνὸς μελισσίου μεταξὺ τῶν ἐργατίδων. Ὁ Gaston Bonnier ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἐμελέτησε τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν μελισσῶν καὶ ἔκαμε πολλὰ πειράματα ἐπ' αὐτῶν. Ἐσημείωσε μὲ λευκὰ στίγματα, κίτρινα, ἐρυθρὰ κλπ. τὴν ράχιν πολλῶν μελισσῶν διὰ νὰ δύναται νὰ διακρίνῃ εὐκόλως τὴν μίαν τῆς ἄλλης καὶ παρηκολούθησε μετὰ προσοχῆς τὰς κινήσεις αὐτῶν ἐπὶ πολὺν καιρὸν καὶ κατὰ πολλὰς συνεχεῖς ὥρας, συνήγαγε δὲ τὰ ἑπόμενα πορίσματα.

Εἰς ἕκαστον μελίσσιον αἱ ἐργάτιδες διαιροῦνται εἰς διαφόρους τάξεις, ἀναλόγως τῶν ἐργασιῶν τὰς ὁποίας ἐκτελοῦσι. Μεταξὺ τῶν πολλῶν τάξεων ὑπάρχει καὶ μία ἀνιχνευτριῶν. Αἱ ἀνιχνεύτριαι μέλλισσαι εἶναι ἐπιφορτισμέναι νὰ τρέχωσι πρὸς ἀνεύρεσιν τροφῆς. Ἀφοῦ δὲ εὕρωσι τοιαύτην ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν κυψέλην καὶ εἰδοποιοῦσι περὶ τούτου. Ἀμέσως δὲ τιθέμεναι ἐπὶ κεφαλῆς ἄλλων τάξεων μελισσῶν τῶν καλουμένων ἀχθοφόρων, πηγαινοέρχονται εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, μέχρις ὅτου ὅλη ἡ τροφὴ μεταφερθῇ εἰς τὴν κυψέλην.

Ἐπίσης ὁ Gaston Bonnier παρετήρησεν, ὅτι, ὅταν αἱ μέλισσαι εἶναι ἐπιφορτισμέναι, δι' ὡρισμένας ἐργασίας δὲν παρεκκλίνουν τοῦ δρόμου των διὰ νὰ κάμουν μίαν ἄλλην. Αἱ μέλισσαι ἐπὶ παραδείγματι αἵτινες εἶνε ἐπιφορτισμέναι νὰ φέρωσιν ὕδωρ, δὲν συλλέγουσι ποτὲ νέκταρ (σιρόπι), ἔστω καὶ ἂν ρίψετε ἔμπροσθέν των τοιοῦτον. Ἀφίνουσιν αὐτὸ ἐκεῖ καὶ ἐξακολουθοῦσι τὴν ἐργασίαν των, γνωρίζουσαι, ὅτι αἱ ἄλλαι συνάδελφοί των θὰ φροντίσουν διὰ τὴν νέαν ταύτην ὑπηρεσίαν. Ἐπίσης ἐκεῖναι αἵτινες συλλέγουν νέκταρ, δὲν ἀναμιγνύονται ποσῶς εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἡ σπουδαιοτέρα καὶ περιεργοτέρα παρατήρησις τοῦ Gaston Bonnier εἶνε, ὅτι ἡ κατανομὴ τῆς ἐργασίας γίνεται ἀπὸ κοινῆς συνεννοήσεως, μὲ μέθοδον συστηματικὴν καὶ ὡρισμένην πρὸ παντὸς δὲ δικαία, οὕτως ὥστε οὐδεμία τάξις τῶν μελισσῶν ἐπιβαρύνεται περισσότερον τῆς ἄλλης. Οὕτως ἑκάστην πρωΐαν, ἀφοῦ αἱ ἀνιχνεύτριαι μέλισσαι πληροφορήσουν τὰς ἄλλας περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ τοῦ μέρους, ὅπου εὑρίσκεται ἡ τροφή, καταστρόνεται τὸ πρόγραμμα τῆς κατανομῆς τῆς ὑπηρεσίας, οὕτως ὥστε ἡ ἐργασία νὰ γείνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον καὶ ταχύτερον.

ΟΙ ΚΗΦΗΝΕΣ

Οἱ κηφῆνες διακρίνονται ἀπὸ τὰς ἐργάτιδας καθ' ὅσον εἶναι παχύτεροι, οἱ δὲ ὀφθαλμοί των ἐξωγκωμένοι.

Οἱ κηφῆνες ἔχουσιν ὄσφρησιν πολὺ ἀνεπτυγμένην καὶ ὅρασιν ὀξυτέραν τῆς τῶν ἐργατίδων.

Οἱ κηφῆνες δὲν κάμνουσι καμμίαν ἐργασίαν, μολονότι δύναταί τις νὰ ἀπατηθῇ καὶ νὰ ἐκλάβῃ αὐτοὺς ὡς πολὺ ἐργατικοὺς ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτῶν προξενουμένου θορύβου.

Οἱ κηφῆνες οὐδέποτε μεταβαίνουσι διὰ τροφήν, ἀλλὰ μένοντες ἐντὸς τῆς κυψέλης τρώγουσιν ἑτοίμην τροφὴν ἀπὸ τὰς ἐργάτιδας. Ἐνίοτε ὅμως ἐξέρχονται τῆς κυψέλης κατὰ τὰς αἰθρίας ἡμέρας, περὶ τὴν μεσημβρίαν, χάριν ἀναψυχῆς ἢ πρὸς χώνευσιν. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ παρουσία τῶν κηφήνων εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διότι ἄνευ αὐτῶν εἶναι ἀδύνατος ἡ διαιώνισις καὶ ἡ ἀναπαραγωγὴ τοῦ γένους τῶν μελισσῶν. Αἱ τελευταῖαι παρατηρήσεις ἀπέδειξαν, ὅτι οἱ κηφῆνες εἶναι ἀκόμη χρήσιμοι ἐν τῇ κυψέλῃ, διότι θερμαίνουν τὸν γόνον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κηφήνων εἰς μίαν κυψέλην δύναται νὰ εἶναι πολλάκις μέγας.

Οἱ κηφῆνες, ὅταν εὑρίσκωνται ἐντὸς τῆς κυψέλης, οὐδεμίαν δίδουν προσοχὴν εἰς τὰς νέας βασιλίσσας. Ἐκτὸς ὅμως τῆς κυψέλης ἀνὰ ἑκατοντάδας ἀκολουθοῦσιν τὴν ἐξελθοῦσαν νέαν βασίλισσαν πρὸς τέλεσιν τῶν γάμων της. Ἐκ τούτων δὲ εἷς καὶ μόνος κηφὴν γονιμοποιεῖ τὴν βασίλισσαν, ὅστις μετὰ τὴν συνουσίαν ἀποθνήσκει.

Τὰ γεννητικὰ ὄργανα τῶν κηφήνων μετὰ τὴν ὀχείαν ἀποχωρίζονται τοῦ σώματός των καὶ κρέμανται πολλάκις ἐπί τινας ἡμέρας προσκεκολλημένα ἐπὶ τοῦ σώματος τῆς βασιλίσσης.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο μελετήσας ὁ διάσημος Οὐμπὲρ ὡδηγήθη εἰς τὰ τῆς γονιμοποιήσεως τῆς βασιλίσσης ὑπὸ τοῦ κηφῆνος. Ἡ ἐν γένει διάταξις τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τοῦ κηφῆνος, πρὸ καὶ μετὰ τὴν ὀχείαν καὶ τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτῶν ἐκ τοῦ σώματος τῆς βασιλίσσης, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ γονιμοποιητικὴ τῶν ὀργάνων τούτων ἐνέργεια ἐξακολουθεῖ καὶ μετὰ τὸν ἀποχωρισμόν των ἐκ τοῦ σώματος τῶν κηφήνων.

Καλὸν εἶνε νὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ κυψέλῃ ἀρκετὸς ἀριθμὸς κηφήνων, ἵνα μὴ ἡ βασίλισσα ἀναγκάζηται νὰ κάμῃ μεγάλας ἐκδρομάς, μακρὰν τοῦ μελισσοκομείου, πρὸς συνάντησιν κηφῆνος, διότι ὑπόκειται εἰς πολλοὺς κινδύνους.

Τὰ δυνατὰ μελίσσια περιορίζουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν κηφήνων διὰ τοῦ φόνου πολλῶν ἐξ αὐτῶν, ὅταν ἐννοήσωσιν, ὅτι δὲν ἐπαρκεῖ ἡ τροφή.

Οἱ κηφῆνες εἶναι ἄκεντροι, ἤτοι δὲν ἔχουσι κεντρί.

Οἱ κηφῆνες τρώγονται εὐκολώτερον ὑπὸ τῶν πτηνῶν, διότι ὡς ἐκ τοῦ σώματός των ἵπτανται βραδέως. Αἱ ὄρνιθες, ὅταν βόσκωσιν εἰς μελισσοκομεῖα, κάμνουσι διάκρισιν τῶν ἐργατίδων μελισσῶν καὶ τρώγουσι μόνον κηφῆνας, τοὐναντίον δὲ συμβαίνει εἰς τὰς νήσσας' αἵτινες βοηθούμεναι ὑπὸ τοῦ ράμφους των. τρώγουσι καὶ τὰς ἐργάτιδας καὶ τοὺς κηφῆνας χωρὶς νὰ φοβηθῶσι τὰ κεντρώματα.

Εἰς τὰς θερμὰς χώρας, ὅπου ἡ ἀνθοφορία εἶναι ἄφθονος, ἡ ζωὴ τῶν κηφήνων παρατείνεται μέχρι Νοεμβρίου· ὅπου δὲ ὑπάρχει ἄφθονος τροφὴ καὶ καθ' ὅλον τὸ ἔτος· διότι οἱ κηφῆνες δὲν φονεύονται ὑπὸ τῶν ἐργατίδων καὶ οὕτως ἀποθνήσκουσι τὸν φυσικὸν θάνατον.

Οἱ μελισσοκόμοι μας ὀνομάζουσι τοὺς κηφῆνας **ἄργους ὀδηγοὺς καὶ ἀκαμάταις**.

(Ἀκολουθεῖ)

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Ἡ πρὸς ἑαυτὸν ἀμφιβολία εἶνε τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν σοφίαν. *(Λεσπρὲ)*

Ὁ αὐλοκόλαξ εἶνε πίθηκος τοῦ αὐθέντου του. *(Βολταῖρος)*

Ἴσως μία εὐτυχὴς ἀνάμνησις τῆς ζωῆς εἶνε ἀληθεστέρα καὶ αὐτῆς τῆς εὐτυχίας. *(Μυσσὲ)*

Ἀδύνατος εἶνε ἡ διαφύλαξις τῶν δικαιωμάτων ἄνευ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων. *(Σ. Βαΐλλυ)*

Τὸ γράφειν εἶνε ὁ κάθρέπτης τῆς σκέψεως. *(Ι. Τορὲ)*

Τὸ γράφειν ἐξαγνίζει τὴν ψυχήν. *(Σιατώ)*

ΚΥΘΗΡΙΟΙ

Ἐνισχύσατε τὴν «ΦΩΝΗΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ», διότι οὕτω προστατεύετε πραγματικῶς τὰ συμφέροντα τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος σας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧ. 72,000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧ. 28,600.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:	ΑΘΗΝΑΙ	ΔΡΑΜΑ	ΚΟΖΑΝΗ	ΠΑΤΡΑΙ
	» ΠΑΓΚΡΑΤΙ	ΖΑΖΥΝΘΟΣ	ΚΟΜΟΤΙΝΗ	ΠΟΤΑΜΟΣ (ΚΥΘΗΡΩΝ)
	ΑΓΡΙΝΙΟΝ	ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ	ΠΡΕΒΕΖΑ
	ΑΙΓΙΟΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ	ΠΥΡΓΟΣ
	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ	ΘΗΒΑΙ	ΛΑΜΙΑ	ΡΕΘΥΜΝΟΣ
	ΑΜΑΛΙΑΣ	ΙΘΑΚΗ	ΛΑΡΙΣΣΑ	ΣΠΑΡΤΗ
	ΑΜΦΙΣΣΑ	ΙΩΑΝΝΙΝΑ	ΛΕΒΑΔΕΙΑ	ΣΟΡΟΒΙΤΣ
	ΑΡΓΟΣ	ΚΑΒΑΛΛΑ	ΛΕΥΚΑΣ	ΣΥΡΟΣ
	ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ	ΚΑΛΑΜΑΙ	ΛΙΜΝΗ (ΕΥΒΟΙΑΣ)	ΤΡΙΚΚΑΛΑ
	ΒΑΘΥ (ΣΑΜΟΥ)	ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ	ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΙΣ	ΤΡΙΠΟΛΙΣ
	ΒΕΡΡΟΙΑ	ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ (ΣΑΜΟΥ)	ΜΥΤΙΛΗΝΗ	ΤΣΟΤΥΛΙΟΝ
	ΒΟΛΟΣ	ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ	ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ	ΥΔΡΑ
	ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ	ΚΑΣΤΟΡΙΑ	ΞΑΝΘΗ	ΦΛΩΡΙΝΑ
	ΓΥΘΕΙΟΝ	ΚΑΣΤΡΟΝ (ΛΗΜΝΟΥ)	ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ	ΧΑΛΚΙΣ
	ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ	ΚΕΡΚΥΡΑ	ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ	ΧΑΝΙΑ
	ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ	ΚΙΑΤΟΝ	» (ΠΛ. ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ)	ΧΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ; ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ Pire Street 25, ΒΟΣΤΩΝΗ (Athens Banker's Corporation).
ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22.—**ΕΝ ΚΥΠΡΩ:** ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ.
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΑΙΡΟΝ, ΠΟΡΤ—ΣΑΪΔ.—**ΕΝ ΑΛΒΑΝΙΑ:** ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ ΚΑΙ ΚΟΡΥΤΣΑ

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ Συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

—Τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς τοῦ λήξαντος μηνὸς ἦτο τὸ κρέμισμα τῶν δύο καταχραστῶν τοῦ Δημοσίου, Δρακάτου καὶ Ζιριφοπούλου.

—Κρεμάλα, σοῦ λέει ἄλλος, καὶ τὸν πιάνει τρομάρα. Γιατί ὅμως μονάχα αὐτοὺς νὰ κρεμάσουν;

—Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» τῶν Ἀθηνῶν ἐσημείωσε τώρα τελευταῖα μιὰ δημοσιογραφικὴ ἐπιτυχία πρώτης τάξεως διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη εἰς τὴ Ρωσσία.

—Αἱ δημοσιευόμεναι ἀνταποκρίσεις τοῦ διακεκριμένου αὐτοῦ λογίου, δίδουν μίαν καταφανῶς εἰλικρινῆ εἰκόνα τῆς ἐν Ρωσσίᾳ καταστάσεως καὶ ἀποκαλύπτουν τὰ βαθύτερα αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὴν ἐπανάστασιν.

—Ἐκεῖνο ποὺ κάνει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἶνε τὸ κεφάλαιον περὶ ἑβραίων.

— Πολλοὶ μορφωμένοι ἄνθρωποι βεβαιώνουν, λέγει ὁ κ. Καζαντζάκης, ὅτι ἡ ρωσσικὴ ἐπανάστασις εἶνε μία γιγάντια συνωμοσία τῶν ἑβραίων ἐναντίον τοῦ χριστιανισμοῦ.

—Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν στὴ Ρωσσία δὲν ὑπερέβαινε τὰ 7 ἑκατομμύρια. Σήμερον ὅμως κατὰ τὴ τελευταῖα στατιστικὴ μόλις 2.800.000 ὑπάρχουν εἰς ὅλη τὴν πρώην Αὐτοκρατορία.

—Λιγόστεψαν διότι μερικὲς ἐπαρχίες ποὺ εἶχαν πολλοὺς ἑβραίους προσηρτήθησαν στὴν Πολωνίαν καὶ Λιθουανίαν.

—Καὶ διότι πολλοὶ ἐσφάγησαν κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἐπαναστάσεως ἀπὸ τὶς λευκὲς στρατιές, ἄλλοι δὲ φεύγουν τώρα κατὰ χιλιάδας κάθε ἑβδομάδα γιὰ τὴν Παλαιστίνη.

—Οἱ ἑβραῖοι εἶνε οἱ πλὴν φανατικοὶ κομμουνισταὶ καὶ γι' αὐτὸ ἔχουν ὅλας τὰς ἐμπιστευτικὰς θέσεις εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὰς ἀνωτέρας σχολάς.

—Ὁ ἀριθμὸς τῶν μορφωμένων ἑβραίων εἶνε ἴσος μὲ τοὺς μορφωμένους ὅλων τῶν ἐπιλοίπων λαῶν τῆς Ρωσσίας.

—Μία τάξις, ἡ ἑβραϊκή, ποὺ ὡς τώρα ὑπέφερεν ψυχικά, οἰκονομικά, πολιτικὰ συντάσσεται, ἀνεξάρτητα ἀπὸ φιλετικὰ καὶ Κρατικὰ σύνορα καὶ θέλει νὰ ἐκδικηθῇ.

—Καὶ τελειώνει ὁ Καζαντζάκης τὸ κεφάλαιόν του περὶ ἑβραίων μὲ μιὰ ἐρώτησι ποὺ ἔκαμαν κάποτε εἰς τὸν μεγάλον ἑβραῖον Ρατενάου.

—«Ποιὸ θἆναι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Ρωσσικοῦ κομμουνισμοῦ;» Καὶ αὐτὸς ἀπήντησε: «Μιὰ φοβερὴ σφαγὴ τῶν ἑβραίων».

—Συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας νὰ ζητήσουν τὴ σειρὰ τῶν ἀνταποκρίσεων τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου» καὶ νὰ τὰς μελετήσουν. Θὰ ἔχουν πολλὰ νὰ διδαχθοῦν.

—Αἱ πληροφορίαι περὶ τῆς τελευταίας καταστροφῆς τῶν Μελισσῶν εἰς τὴν νῆσόν μας εἶνε δυσάρεστοι.

—Κατὰ γενομένην στατιστικὴν ὑπὸ εἰδικοῦ, μόνον εἰς τὴν περιφέρειαν Ἁγίας Μόνης κατεστράφησαν 2000 κυψέλαι ἀπὸ τὰς 3000 ποὺ ὑπῆρχον.

—Εἰς τὴν Ἰταλία ὁ Μουσολίνη κάνει σιδηροδρομικὰ θαύματα.

— Ἀνέστησε τοὺς πεθαμένους κρατικοὺς σιδηροδρόμους ποὺ ἄφηναν ἑκατομμύρια λιρέτες ζημία κάθε χρόνο, καὶ τώρα ἔχει περίσσευμα.

—Οἱ δικοί μας οἱ σιδηρόδρομοι ὅλο ζημία ἔχουν. Φαίνεται πῶς μεταφέρουν διαρκῶς δωρεὰν ὅλο...πρόσφυγες.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας κ. Ἐμμανουὴλ Διανὸς καὶ ἡ δεσποινὶς Φρόσω Καλοπαίδη ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Ρώσης ἐκ Φρατσίων καὶ ἡ δεσποινὶς Κυράννη Π. Καλοκαιρινοῦ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

* * *

Ὁ κ. Ἀνδρέας Τραβασάρος καὶ ἡ δεσποινὶς Διαμάντω Ιερ. Ἰακὼβ Κασιμάτη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

* * *

Ὁ κ. Ἰωάννης Τραβασάρος καὶ ἡ δεσποινὶς Ροδάνθη Βάρδα ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

* * *

Ὁ κ. Γεώργιος Μεγαλοκονόμος ἀπὸ τὸ χωρ. Κάλαμος καὶ ἡ δεσποινὶς Μαριγὼ Βρετ. Κασσιμάτη ἐτέλεσαν ἐν Λιβαδίῳ τοὺς γάμους των.

Γεννήσεις

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Σταύρου Χαρχαλάκη Εἰρήνη, ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ ἄρρεν.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Θ. Κασσιμάτη Μαραγκάκη ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Σπύρου Σεμιτεκόλου ἔτεκεν αἰσίως ἐν Λιβαδίῳ θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Ἐμμ. Ν. Τζάννε ἔτεκεν αἰσίως ἐν Λιβαδίῳ θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας κ. Ἀνδρ. Κομηνοῦ Χαρίκλεια ἔτεκεν αἰσίως ἄρρεν.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Παναγιώτου Ἀνδρονίκου ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ θῆλυ.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Λεωνίδα Πορίχη Ἀδαμαντία ἔτεκεν αἰσίως ἐν Πειραιεῖ ἄρρεν.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Κωνσταντίνου Σοφίου ἔτεκεν αἰσίως εἰς Λογοθετιάνικα ἄρρεν.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Δημητρίου Καστρισίου ἔτεκεν αἰσίως εἰς Λογοθετιάνικα ἄρρεν.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Ἀθανασίου Σαμίου Φωτεινὴ ἔτεκεν αἰσίως ἐν Αὐστραλίᾳ ἄρρεν.

* * *

Ἡ σύζυγος τοῦ κ. Παναγιώτη Κυπριώτου Σταματοῦλα, ἔτεκεν αἰσίως ἐν Αὐστραλίᾳ ἄρρεν.

Βαπτίσεις

Ὁ ἐν Lonreagh τῆς Αὐστραλίας συμπολίτης κ. Σωτήριος Κομηνὸς ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμβήθρας τὸν υἱὸν τοῦ ἐν Mackay τῆς Κουΐνσλαν συμπολίτου κ. Παναγ. Ζαγλανίκη, ὀνομάσας αὐτὸν Κοσμᾶν.

* * *

Ἡ κυρία Φωτεινὴ Π. Τσινέλου τὸ γένος Δηλαβέρη, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐν Πειραιεῖ τὸ ἀγοράκι τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς κ. Δημητρας Ι. Σκυριανοῦ ὀνομάσασα αὐτὸ Μάρκον.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 89 ἐτῶν εἰς Καστρισιάνικα ὁ Γεώργιος Σ. Καστρίσιος.

* * *

Ἀπεβίωσεν ἐν Πειραιεῖ κατόπιν τραύματος ἐξ αὐτοκινήτου ὁ συμπολίτης Σπυρίδων Κυνηγαλάκης.

Κινήσεις

Ἀνεχώρησε διὰ τὸ Πὸρτ-Σαΐτ τῆς Αἰγύπτου ὁ ἄρτια ἐκεῖ ἐγκατεστημένος συμπολίτης κ. Ἀθανάσιος Μαζαράκης,

"ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ„

ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία	. . . . .	Δρ. 30
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	» Λίρας Ἀγγλ.	1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	» Δολλάρια . .	5

Ἡ συνδρομὴ ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἀποδίδονται.

Διαχειριστὴς καὶ ὑπεύθυνος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΑΚΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀνοίξωμεν τοὺς λάκκους πρὸ τῆς φυτεύσεως τῶν ἐλαιῶν, ὀφείλομεν νὰ καύσωμεν ἐντὸς αὐτῶν φρύγανα ἢ ὀλίγα ξύλα καὶ μετὰ δύο περίπου ἡμέρας νὰ φυτεύσωμεν.

Εἰς τοὺς λάκκους δίδομεν βάθος 0,90 μ. καὶ διάμετρον 1,20μ. καὶ τοὺς κάμνομεν στρογγύλους, διότι τὸ σχῆμα τοῦτο εἶνε εὐκολώτερον καὶ βοηθεῖ τὸν ἐργάτην εἰς τὸ νὰ ἀνοίξῃ περισσοτέρους λάκκους εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, παρὰ ἐὰν ἐδίδομεν εἰς αὐτοὺς ἄλλο σχῆμα.

Ὅσους λάκκους ἀνοίγομεν εἰς πετρώδη ἐδάφη τοὺς κάμνομεν εὐρυτέρους καὶ βαθυτέρους, διὰ νὰ παρασκευάσωμεν περισσότερον ἔδαφος εἰς τὸ φυτόν. Ἐπίσης οἱ λάκκοι εἰς κεκλιμένα ἐδάφη πρέπει ν' ἀνοίγωνται ὀλίγον βαθύτεροι.

Ἡ κατάλληλος ἐποχὴ πρὸς φύτευσιν τῶν ἐλαιῶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ κλίματος. Καὶ διὰ μὲν τὰ ξηρὰ κλίματα καὶ τὰ ἀμμώδη ἐδάφη συμφέρει νὰ κάμωμεν τὴν μεταφύτευσιν περὶ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου (Δεκέμβριον), διὰ δὲ τὰ ὑγρὰ κλίματα καὶ τὰ ἀργιλλοαμμώδη ἐδάφη πρέπει νὰ μεταφυτεύωμεν κατὰ τὴν ἄνοιξιν (Μάρτιον).

Πρὸ τῆς φυτεύσεως τῶν ἐλαιοδένδρων καθαρίζομεν ὀλίγον τὸν λάκκον καὶ ρίπτομεν ἐντὸς αὐτοῦ, ἐὰν τὸ ἔδαφος κρατῇ ὑγρασίαν, λίθους καὶ θυμάρια καὶ ἐπ' αὐτῶν ἓν στρῶμα χώματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦμεν τὸ πρὸς φύτευσιν ἐλαιόδενδρον. Ὅταν ὅμως τὸ ἔδαφος εἶνε ἀμμῶδες, δὲν πρέπει νὰ ρίπτωμεν λίθους εἰς τὸν πυθμένα τοῦ λάκκου, ἐπειδὴ τὸ ἔδαφος εἶνε στεγνόν.

Ἀφοῦ τοποθετήσωμεν τὸ δένδρον εἰς τὸν λάκκον, διευθετοῦμεν τὰς ρίζας αὐτοῦ οὕτως, ὥστε νὰ λάβωσι τὴν φυσικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ κατόπιν ρίπτομεν χῶμα ἀναμεμιγμένον μὲ ὀλίγην κόπρον ἢ μὲ ὀλίγα χωνευμένα στέμφυλα (τσίπουρα).— Μόλις καλυφθῶσιν ἀρκετὰ αἱ ρίζαι πατοῦμεν διὰ τῶν ποδῶν τὸ χῶμα, χωρὶς νὰ κρατῶμεν τὸν κορμὸν τοῦ δένδρου, διὰ νὰ μὴ φύγῃ ἀπὸ τὴν κάθετον αὐτοῦ διεύθυνσιν. Τέλος ρίπτομεν ἀκόμη ὀλίγον χῶμα καὶ σχηματίζομεν πέριξ τοῦ κορμοῦ εἶδος λεκάνης ἱκανῆς νὰ συγκρατῇ τὰ βρόχινα νερά.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάθος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ τεθῇ τὸ φυτόν, τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐδάφους. Εἰς τὰ ἀργιλλοαμμώδη καὶ πεδινὰ ἐδάφη φυτεύομεν τὸ φυτὸν 0,05—0,10 μ. βαθύτερον παρ' ὅ,τι ἦτο εἰς τὸ φυτώριον, ἐνῷ ἐὰν εἶνε ἀμμώδη, φυτεύομεν ἀκόμη ὀλίγον βαθύτερον. Ἐπίσης εἰς τὰ πολὺ κεκλιμένα ἐδάφη φυτεύομεν τὰ δένδρα κατὰ 0,20 μ. περίπου βαθύτερον παρ' ὅσον ἦσαν εἰς τὸ φυτώριον.

Δὲν πρέπει νὰ φυτεύωμεν τὰ δένδρα πολὺ βαθειά, καθὼς σφαλερῶς συμβουλεύουν μερικοί, ἐπειδὴ τὸ δένδρον τρέφεται ἐκ τῶν ἐπάνω στρωμάτων τοῦ ἐδάφους, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα εὑρίσκονται εἰς κατάστασιν ἀφομοιώσεως. Τώρα, ἐὰν φυτεύσωμεν τὸ δένδρον πολὺ βαθέως, αἱ ρίζαι του δὲν θὰ ἀναπνέουν δι' ἔλειψιν ἀέρο; καὶ ἑπομένως ἢ θὰ ξηρανθῇ ἢ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ σχηματίσῃ ἄλλας ρίζας πρὸς τὰ ἐπάνω.

Ἀμέσως μετὰ τὴν φύτευσιν, ἐὰν τὸ ἐλαιόδενδρον ἔχει σχηματίσει τὴν πρώτην διακλάδωσιν τῆς κόμης εἰς τὸ φυτώριον, ἀποκόπτομεν τὰς κορυφὰς τῶν κλάδων διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὴν ριζοβολίαν, καὶ κατόπιν ποτίζομεν. Τὸ πότισμα καλὸν νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν δύο ἢ τρεῖς φορὰς καθ' ὅλον τὸ καλοκαῖρι, ὅταν τοῦτο εἶνε πολὺ θερμόν.

Ἀμέσως μετὰ τὴν φύτευσιν τοῦ δένδρου ἀρχίζομεν νὰ φροντίζωμεν περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κόμης καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποκόπτομεν τὰς κορυφὰς τῶν κλάδων τῆς πρώτης διακλαδώσεως, ἐὰν ἐσχημάτισε τὸ δενδρύλλιον τοιαύτην, καθ' ὃν χρόνον εὑρίσκετο εἰς τὸ φυτώριον. Ἐὰν τοὐναντίον ἐλυγίσαμεν τοὺς κλάδους τοῦ δενδρυλλίου, ὅτε εὑρίσκετο εἰς τὸ φυτώριον, διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὸν σχηματισμὸν ὀφθαλμῶν, ὅταν θὰ φυτεύσωμεν τὸ δενδρύλλιον εἰς τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ θέσιν, τότε κόπτομεν τοὺς λυγισθέντας κλάδους καὶ τὴν κορυφὴν τοῦ δένδρου εἰς ἀπόστασιν 0,02μ. ἢ 0,03μ. ἄνωθεν τῶν κλαδίσκων, ἀποκόπτομεν δὲ τὴν κορυφήν, ἐπειδὴ εἶνε χονδρά, διὰ πριονίου ἢ μὲ κλαδευτῆρι καλῶς ἀκονισμένον. Εἰς τὴν τομὴν δίδομεν λοξὴν κλίσιν, διὰ νὰ στραγγίζουν τὰ νερὰ τῆς βροχῆς.

Τὴν ἐπιφάνειαν τῆς τομῆς ταύτης καλύπτομεν μὲ κατράμι ἢ κοκινόχωμα, τὸ ὁποῖον ἐζυμώσαμεν προηγουμένως μὲ βοείαν κόπρον καὶ πολὺ ψιλὸ ἄχυρον εἰς ἴσας ποσότητας.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν φύτευσιν τῶν δένδρων ἀρχίζει ἡ ἄνοδος τῶν χυμῶν εἰς αὐτά, τότε δὲ ἀναφαίνονται κατὰ μῆκος τοῦ κορμοῦ των βλαστοί, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀποκόπτωμεν. Μερικοὶ φρονοῦσιν ὅτι πρέπει νὰ διατηρῶμεν τοὺς βλαστοὺς τούτους διὰ νὰ ἐνδυναμώνωνται αἱ ρίζαι. Τὰ πορίσματα ὅμως τῶν σχετικῶν δοκιμῶν καταδικάζουσι τὴν γνώμην ταύτην. Καὶ ἀληθῶς, ἐὰν καλλιεργήσωμεν ἀριθμόν τινα δενδρυλλίων ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας καὶ ἀποκόψωμεν ἀπὸ τὰ ἥμισυ ἐξ αὐτῶν τοὺς βλαστούς, εἰς δὲ τὰ ἄλλα διατηρήσωμεν αὐτούς, θὰ ἴδωμεν ὅτι ὅσα ἔμειναν μὲ τοὺς βλαστοὺς ἀνεπτύχθησαν βραδύτατα, ἐνῷ τὰ ἄλλα ἐμεγάλωσαν μετὰ γρηγορότητος, οὕτως ὥστε μετὰ δύο ἔτη ἐφαίνοντο πολὺ μεγαλύτερα.

Τὸ ὅτι ἀναπτύσσονται ταχέως ὅσα δενδρύλλια στερηθῶσι τῶν πλαγίων κλαδίσκων ἐξηγεῖται σαφῶς καὶ ἐκ τῆς ἁπλῆς μόνον σκέψεως, ὅτι οἱ χυμοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τοὺς περιττοὺς πλαγίους κλάδους διατίθενται ὑπὲρ τῶν πρὸς τὴν κορυφὴν μονίμων κλάδων, οἵτινες λαμβάνοντες οὕτως ἀφθονωτέρας τροφὰς ἀναπτύσσονται περισσότερον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΩΣ ΑΝΕΚΑΛΥΦΘΗ
Η ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΤΣΩΝ

Ἐπὶ μακρὸν διημφισβητήθη ἡ ἀκριβὴς ἐποχὴ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν πλεκτικῶν καλτσομηχανῶν, ἀλλὰ σήμερον χάρις εἰς σοφὰς ἐρεύνας δὲν μένει πλέον ἀμφιβολία ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ.

Ἐφευρέτης τῆς καλτσομηχανῆς εἶνε ὁ Οὐΐλλιαμ Λῆ, ἱεροκήρυξ διαμαρτυρόμενος τῆς Κάλβερτον εἰς τὴν κομητείαν τῆς Νόττιγκαμ τῆς Ἀγγλίας, ἰδοὺ δὲ κατὰ τίνα τρόπον.

Ὁ Λῆ ἀγαποῦσε μίαν νεάνιδα ὀνόματι Μαρία Πάτσων ἡ ὁποία κατοικοῦσε εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Γουδβόρουθον. Ὁ Λῆ ἔκανε συχνὰς ἐπισκέψεις εἰς τὴν νεάνιδα, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων, δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ ν' ἀπευθύνῃ πρὸς αὐτὴν ἐρωτικὰς διαδηλώσεις. Ἡ Μαρία ὅμως ἀκολουθοῦσα τὴν συνήθειαν τῶν χωρικῶν ἐπερνοῦσε τὰς ἡμέρας της πλέκουσα κάλτσες, ὡς ἐκ τούτου δέ, ἐνῷ ὁ νέος ἱεροκήρυξ ἐξέφραζε μετὰ πάθους τὰ τρυφερά του αἰσθήματα, ἡ μνηστή του κατεγίνετο νὰ μαζεύῃ τοὺς κρίκους ἢ νὰ κάνῃ στενώτερη μιὰ κάλτσα.

Ἂν ὁ Λῆ παρεπονεῖτο διὰ τὴν ἀδιαφορίαν αὐτήν, ἡ Μαρία μειδιῶσα ἔδειχνεν εἰς αὐτὸν ἕνα μικρόν, ἀπὸ τοὺς δύο, ἀδελφόν της ὁ ὁποῖος ἐκοιμᾶτο εἰς τὰ γόνατά της, καὶ ἔλεγεν ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ μὴ βραδύνῃ καθόλου τὴν ἐργασίαν της, «Διότι, ὡς προσέθετεν, εἰς τὴν ἡλικίαν των τὰ παιδιὰ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ βαδίζουν ξυπόλητα.»

Ὁ Οὐΐλιαμ Λῆ πολλάκις ἀνεθεμάτιζε καὶ τῆς κάλτσες καὶ αὐτὸν ποῦ τὰς ἀνεκάλυψε. Ἐκ τοῦ μίσους δὲ αὐτοῦ τοῦ ἐγεννήθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἐπιθυμία νὰ καταργήσῃ διὰ παντὸς καὶ τῆς βελόνες καὶ τὸ ***πλέξιμον***.

Διὰ τίνος μέσου κατώρθωσεν ὁ Λῆ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του ὀλίγον μᾶς ἐνδιαφέρει. Τὸ οὐσιῶδες εἶνε ὅτι ἐπέτυχε.

Μίαν ἡμέραν εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Μαρίας ἀκολουθούμενος ἀπὸ ἕνα ἁμάξι γεμᾶτο ἀπὸ διάφορα τεμάχια ἑνὸς ἐργαλείου τὸ ὁποῖον ἐτοποθέτησεν ἐκεῖ ὅπου ἡ ἀκούραστος νεάνις ἔπλεκε μὲ τῆς βελόνες της... Χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν συνήνωσε τὰ τεμάχια ὅλα καὶ κατόπιν ἤρχισε νὰ ὑφαίνῃ καὶ αὐτός, ἀλλὰ μὲ τόσην ταχύτητα, ὥστε εἰς διάστημα ἡμισείας ὥρας ἐτελείωσε ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Μαρία βεβαίως δὲν ἠμποροῦσε οὔτε εἰς ἕνα μῆνα νὰ τελειώσῃ. Αὐτὰ διηγεῖται ἡ ἱστορία.

Τί ἔγεινεν ὅμως ὁ Λῆ; Ἁπλούστατα, ὑπέστη καὶ αὐτὸς τὴν τύχην ὅλων τῶν μεγάλων ἐφευρετῶν. Ἡ παροιμία «οὐδεὶς προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ» ἐφηρμόσθη καὶ δι' αὐτόν. Διότι θελήσας νὰ καταστήσῃ τὴν μηχανήν του χρήσιμον εἰς τὴν πατρίδα του, συνήντησε πανταχοῦ ὄχι μόνον κακεντρέχειαν, ἀλλὰ καὶ μῖσος καὶ κατάρες, διότι, ὅπως ἔλεγον, θὰ καθίστα δυστυχεῖς ἀναριθμήτους οἰκογενείας αἱ ὁποῖαι ἀπέζων μόνον ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν χειροποιήτων καλτσῶν.

Τέλος τόσα πολλὰ ὑπέστη ὁ Λῆ, ὥστε στενοχωρηθεὶς μετέβη εἰς τὴν Γαλλίαν ὅπου ἐβασίλευε τότε ὁ Ἐρρῖκος ὁ Δ.' Ἀπετάθη δὲ ἀμέσως πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τοῦ βασιλέως, τὸν περίφημον Σουλλύ, ὁ ὁποῖος ἐκ πρώτης ὄψεως ἐννοήσας ποῖαι ὠφέλειαι ἠμποροῦσαν νὰ προκύψουν ἐκ τῆς μηχανῆς τοῦ Λῆ, παρήγγειλε νὰ κατασκευάσῃ μερικὲς ἀπὸ αὐταῖς, τὰς ὁποίας καὶ ἐτοποθέτησεν εἰς τὸ «Ὁπλοστάσιον» τῶν Παρισίων.

Τρεῖς μῆνας κατόπιν συνέβη τὸ ἑξῆς περίεργον ἀνέκδοτον. Ἦτο πρωτοχρονιά, ὁ δὲ Σουλλὺ ἐδώρησεν εἰς τὴν βασίλισσαν Μαρίαν τῶν Μεδίκων δώδεκα ζεύγη μεταξίνων καλτσῶν.

Ἀφάνταστος ὑπῆρξεν ὁ θαυμασμὸς τῆς ὡραίας καὶ φιλαρέσκου ἐκείνης βασιλίσσης ὅταν εἶδε τῆς ἁπαλὲς καὶ λεπτὲς ἐκεῖνες κάλτσες, διότι ἕως τότε ἦτο ἠναγκασμένη νὰ φορῇ κάλτσες ἀπὸ μαλλὶ πλεγμένες καὶ χονδροειδεῖς. Παρέδωκεν ἰδιοχείρως τὸ πολύτιμον δῶρον εἰς τὰς κομμωτρίας της μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως μὲ αὐταῖς τὴν ὑποδέσωσι ὅταν θὰ ξυπνοῦσε. Διότι, ὅπως ἀναφέρει ὁ Σουλλὺ εἰς τ' ἀπομνημονεύματά του, ἡ βασίλισσα ἐδέχετο εἰς τὴν κλίνην κατὰ τὴν πρωτοχρονιὰ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν μεγιστάνων τῆς αὐλῆς.

Αἱ βασιλικαὶ κομμώτριαι ἔχουσαι ὡς ἔργον νὰ πλέκουν καὶ νὰ προμηθεύουν τῆς κάλτσες τῆς βασιλίσσης, ἐθεώρησαν ἀστεῖον καὶ ἐπικερδὲς συγχρόνως νὰ διαλύσουν εἰς διάφορα μέρη τῆς ραφὲς τῶν κατασκευασμένων ὑπὸ τοῦ Λῆ καλτσῶν, ὥστε ἐχωρίσθησαν εἰς δύο σχεδὸν μέρη, ὅταν ἡ βασίλισσα τὰς ἐδοκίμασε.

Τὸ ἑσπέρας, κατὰ τὸ δεῖπνον, ἡ Μαρία τῶν Μεδίκων, ἡ ὁποία ὀλίγον ἠγάπα τὸν Σουλλύ, τὸν περιεγέλασε διὰ τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ δώρου του.

Ὁ Σουλλὺ ἐπιστρέψας εἰς τὸ Ὁπλοστάσιον, ἐξέφρασε τὴν δυσαρέσκειάν του πρὸς τὸν Λῆ, τὸν ὁποῖον καὶ παρ' ὀλίγον νὰ διώξῃ ἐκ τῆς Γαλλίας. Ἐπὶ τέλους ὅμως ἀνεκαλυφθέντος τοῦ τεχνάσματος τῶν κομμωτριῶν, ἡ βασίλισσα ἤλεγξεν αὐτὰς αὐστηρῶς καὶ ἔκτοτε οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ φορῇ μεταξωτὲς κάλτσες.

Ὁ Λῆ ἐνόμιζε τὸν ἑαυτόν του πλούσιον πλέον, ὅταν ὀλίγον χρόνον κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ Ραβαιλὰκ ἐδολοφόνησεν Ἐρρῖκον τὸν Δ.' Ὁ Σουλλὺ παρῃτήθη τῆς ἀρχῆς, ἡ βασίλισσα περιεπλέχθη εἰς τὰς ταραχὰς τῆς ἀντιβασιλείας, ὁ δὲ Λῆ ἐγκαταληφθείς, λησμονηθείς, καὶ περιελθὼν εἰς δυστυχίαν, ἀπέθανεν ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγα ἔτη.

Μόλις κατὰ τὸ 1656 ὁ Ἰωάννης Χίνδρες, τοῦ ὁποίου ὁ πατὴρ ἦτο μαθητὴς τοῦ Οὐΐλλιαμ Λῆ, κατεσκεύασεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν τὰς πλεκτικὰς μηχανὰς τῶν καλτσῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία ἡ ὁποία τόσον εἶχεν παραβλέψει καὶ πικράνει τὸν ἐφευρέτην, ὑπεδέχετο πρὸ πολλοῦ ἤδη τὸν ἀδελφὸν τοῦ Λῆ, ἡ δὲ βασίλισσα Ἐλισσάβετ ὄχι μόνον δὲν ἐφόρει μεταξωτὲς κάλτσες, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς βασιλίσσας τὰς ἀδελφάς της, ὡς πολύτιμον δῶρον ἀπ' αὐταῖς ἔστελλε.

Τέλος νέα καὶ ἰσχυρὰ συντεχνία ἐσχηματίσθη εἰς τὸ Λονδῖνον. Εἷς δὲ τῶν μαθητῶν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Λῆ ἀπέκτησε λαμπρὰν περιουσίαν καὶ ἐγένετο εἷς τῶν ἐπισημοτέρων μεγιστάνων τῆς Ἀγγλίας, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Λόρδου Χούδσων.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΑΧΙΜΟΙ ΠΕΡΔΙΚΕΣ

Αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν ἀνέγραψαν παραλαβοῦσαι ἀπὸ τὰς Ἀγγλικὰς συναδέλφους των, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἐγένετο ἐσχάτως μεταξὺ κοκκόρων διαγωνισμὸς φωνητικῆς ἀντοχῆς. Ἔβαλαν δηλαδὴ διαφόρους κοκκόρους καὶ ἐφιλονίκησαν μεταξύ των ποῖος θὰ φωνάξῃ περισσότερες φορές, καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν διεπίστωσαν ὅτι ἕνας κόκκορας ἐλάλησε τριάντα φορὲς ἐντὸς ἡμισείας ὥρας!

Οἱ φίλοι τῶν τοιούτων διασκεδάσεων ἄγγλοι θὰ ἐκπλαγοῦν ἂν μάθουν τὰ ἑξῆς: Εἰς τὴν πλησίον τῆς Ρόδου νῆσον Σύμην τρέφονται πολυάριθμοι πέρδικες διακρινόμεναι διὰ τὴν κλίσιν αὐτῶν πρὸς τὴν φιλονικίαν καὶ τὴν μάχην. Τὰ καλλικέλαδα αὐτὰ πτηνὰ φιλονικοῦν μεταξύ των περὶ ὑπεροχῆς. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἡ φιλονικεία ἀρχίζει μὲ τοὺς συνήθεις κακκαρισμοὺς κατ' ἀνταπόκρισιν, καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρις ὅτου ἡ ἀντίπαλος ἀποκάμῃ καὶ ὑποχωρήσῃ. Ἂν δὲ ἡ φιλονικεία διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον χωρὶς ἀποτέλεσμα, τότε οἱ κακκαρισμοὶ μεταβάλλονται εἰς ἀγρίους κρωγμοὺς καὶ ἀπειλητικωτάτας οὕτως εἰπεῖν, ἐπιδείξεις, αἱ ὁποῖαι, ἂν καὶ εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν ἡ μία ἐκ τῶν διαμαχομένων δὲν παύσῃ νὰ κελαϊδῇ, ἀπολήγουν εἰς πεισματωδεστάτας μεταξὺ των ἐπιθέσεις, κατὰ τὰς ὁποίας πολλάκις καταπληγόνονται μὲ τὰ ράμφη των.

Ἡ μαχιμότης τῶν περδίκων αὐτῶν παρατηρεῖται ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν τρεφομένων εἰς τὰ βουνά, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς ἀκόμη τὰς διατηρουμένας εἰς τὰ κλωβία ἀπὸ μικράς. Τὸ περιεργότερον δὲ εἶνε, ὅτι ἡ ἡττηθεῖσα πέρδικα καταλαμβάνεται ἀπὸ τοιαύτην ἀπελπισίαν ὥστε ἐπὶ ὁλοκλήρους ἑβδομάδας παύει νὰ κελαδῇ καὶ νὰ μὴ τρώγῃ σχεδὸν καθόλου. Αἱ ἰδιότητες αὐταὶ τῶν περδίκων τῆς Σύμης φαίνεται ὅτι ἦσαν γνωσταὶ καὶ εἰς τοὺς ἀρχαίους, διότι ὁ Εὐστάθιος εἰς τὰ Γεωγραφικά του, περιγράφων τὴν Σύμην, προσθέτει. «Λέγεται δὲ πέρδικας μαχίμους φέριν.»

Αὐτὰ τοὐλάχιστον ἀνεγνώσαμεν εἰς ἓν παλαιὸν βιβλίον περὶ Σύμης. Οἱ δὲ φίλοι μας ἄγγλοι δὲν ἔχουν, παρὰ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τοὺς φίλους των Ἰταλοὺς νὰ τοὺς πληροφορήσουν κατὰ πόσον αἱ ἑλληνικαὶ πέρδικες τῆς Σύμης γνωρίζουν νὰ μάχωνται.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΙΑ ΦΟΡΑ...

Ὅταν ὁ κόμης Μαζὺ εὑρίσκετο εἰς τον στράτον φέρων τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ, ἐφοροῦσε τὸ πηλήκιόν του κατὰ τέτοιον ἀτημέλητον τρόπον ὥστε τὸ ἐθνόσημον νὰ εὑρίσκεται πάντοτε πρὸς τὰ ὀπίσω.

—Ἰδού, εἶπεν μίαν ἡμέραν ἕνας ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν του, ἓν ἐθνόσημον τὸ ὁποῖον εἶδε συχνὰ τὸν ἐχθρόν!

ΜΕΓΑ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ

«Ο ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ»

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁδὸς Γεωργίου Αου ἀριθμ. 14

Τὸ ἀνωτέρω καφενεῖον τὸ πασίγνωστον ὑπὸ τὸ ὄνομα, καφενεῖον Τραϊφόρου, ἀγορασθὲν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν κ. κ. Παναγιώτου καὶ Νικολάου Κ. Σκλάβου, ἤνοιξε τὰς πύλας του πρὸς χαρὰν ὅλων τῶν Κυθηρίων.

Παρέχει εἰς τοὺς πελάτας του τὰ ἐκλεκτότερα ποτὰ καὶ γλυκίσματα, καὶ μοναδικὴν καὶ ἀπαράμιλλον καθαριότητα, περιποίησιν, καὶ προθυμίαν. Ὅλοι οἱ Κυθήριοι ἐκεῖ πλέον συχνάζουν ὡς καὶ ὁ ἐκλεκτότερος κόσμος τοῦ Πειραιῶς.

ΕΒΓΗΚΕ ΑΣΠΡΟΠΡΟΣΩΠΟΣ

Ἡ δημώδης φράσις «Ἔβγῆκε ἀσπροπρόσωπος» προῆλθεν, ὡς λέγεται, ἀπὸ τὸ ἑπόμενον ἀνέκδοτον:

Ἕνας ὀθωμανὸς τῆς Σμύρνης, προκειμένου νὰ μεταβῇ ὡς προσκυνητὴς εἰς τὴ Μέκκα, ἀφῆκε πενήντα πρόβατα εἰς ἕνα φίλον του, νὰ φροντίζῃ δι' αὐτὰ κατὰ τὴν ἀπουσίαν του. Ὁ παραλαβὼν ὅμως αὐτὰ φίλος τὰ ἐπώλησε, καὶ ἔβαλε τὰ λεπτὰ εἰς τὴν τσέπη του. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο καιρό, ἐπέστρεψεν ὁ κύριος τῶν προβάτων, ὁ δὲ φίλος του ἐπῆρε μιὰ καρδάρα γιαοῦρτι καὶ ἐπῆγε πρὸς συνάντησίν του. Φίλε μου, τοῦ εἶπε, ἀπὸ τὸ ποίμνιό σου μονάχα αὐτὴ ἡ γιαοῦρτι ἔμεινε. Τὰ πρόβατα τὰ ἐχάρισα εἰς τοὺς φτωχούς, διότι ἔμαθα ὅτι εἶχες προσβληθῇ ἀπὸ πανώλη καὶ ὅτι πέθανες.

Ὁ κύριος ὅμως τῶν προβάτων ἀγανακτήσας διὰ τὴν ἀναίδειαν τοῦ φίλου του τοῦ πέταξε τὴ γιαοῦρτι εἰς τὸ πρόσωπο καὶ τὸν ἔδιωξε ἀπὸ τὸ σπῆτι. Κάποιος δὲ διαβάτης ὁ ὁποῖος τὸν εἶδε εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν τὸν ἠρώτησε τί τοῦ συνέβη, καὶ αὐτὸς τοῦ ἀπήντησε: «Ἔτσι εἶνε φίλε μου. Ὅποιος δίνει καλὸ λογαριασμό, βγαίνει ἀσπροπρόσωπος!»

ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΠΛΗΡΩΤΗΣ

Μίαν ἡμέραν ἔλεγον ἐνώπιον τοῦ κόμητος Μαντεβίς, γνωστοῦ διὰ τὰ χρέη του, ὅτι ὁ πληρώνων τοὺς δανειστάς του πλουτίζει.

—Αὐτά, ἀπήντησε, τὰ διαδίδουν οἱ δανεισταί!

ΠΟΘΕΝ Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΦΑΡΟΣ

Ἐπὶ τῆς νήσου Φάρου, ἡ ὁποία προέκειτο τοῦ κυρίου λιμένος τῆς Ἀλεξανδρείας, λέγει ὁ ἱστορικὸς Παπαρρηγόπουλος εἰς τὸν ἐπίλογον τῆς ἱστορίας του, κατεσκευάσθη ὁ πρῶτος γνωστὸς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου φανοφόρος πύργος. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἐπεκλήθη ἀπὸ τῆς νήσου, πύργος τῆς Φάρου, ἢ καὶ ἁπλῶς Φάρος, ἐξ οὗ ἔκτοτε πάντες οἱ τοιοῦτοι πύργοι εἰς πολλὰς τῶν νεωτέρων γλωσσῶν φάροι ὀνομάζονται. Κατεσκευάσθη δὲ διὰ δαπάνης ἁδρᾶς ἐντὸς 12 ἐτῶν ὑπὸ τοῦ περιφήμου Κνιδίου τεχνίτου Σωστράτου, τοῦ ὁποίου ἀπηθανάτισε τὸ ὄνομα δι' ἐπιγραφῆς ἐχούσης οὕτω. «Σώστρατος Κνίδιος Δεξιφάνους Θεοῖς σωτῆρσιν ὑπὲρ τῶν πλωϊζομένων.»

Ὁ Πύργος οὗτος, ὁ θαυμασθεὶς διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος, καὶ βραδύτερον καταταχθεὶς μεταξὺ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου, ἦτο ᾠκοδομημένος ἐκ λίθου λευκοῦ ἐπὶ βράχου ἀποτόμου, καὶ πολυόροφος ὤν, εἶχεν ὕψος 300 πήχεων, ὡς βεβαιοῦται. Ὁ δὲ ἐν τῇ κορυφῇ ἀναπτόμενος φανὸς ἦτο, ἐὰν πιστεύσωμεν τὰ λεγόμενα, ὁρατὸς εἰς ἀπόστασιν 7 1)2 γερμανικῶν μιλίων.

ΠΡΟΤΙΜΗΣΙΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ

Μίαν ἡμέραν εἷς Λόρδος ἔλεγεν εἰς τὸν Γκάρικ, τὸν περίφημον ἄγγλον ἠθοποιόν, νὰ δεχθῇ τὴν ἀντιπροσωπείαν ἑνὸς μικροῦ δήμου διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Καὶ ὁ Γκάρικ τοῦ ἀπήντησε: Προτιμῶ νὰ ὑποκρίνωμαι ἓν μέγα πρόσωπον εἰς τὸ θέατρον παρὰ τὸν βλάκα εἰς τὸ Κοινοβούλιον!

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰς Δραχμάς:

Ἐν ὄψει	πρὸς 3 1)2 ο)ο	Ἐπὶ προθεσμίᾳ	6 μηνῶν	πρὸς	4 1)4 ο)ο
Μὲ 15θήμερον προειδοποίησιν . . .	» 4 ο)ο	» »	1 ἔτους	»	4 1)2 ο)ο
		» »	2 ἐτῶν	»	5 ο)ο
Ταμιευτήριον		» »	4 ἐτῶν	»	5 ο)ο
		» »	5 ἐτῶν	»	6 ο)ο
Μέχρι Δραχ. 20.000 .	» 4 ο)ο	» »	10 ἐτῶν	»	7 ο)ο

Εἰς Συνάλλαγμα ἐπί:

Λονδίνου ἐν ὄψει	πρὸς 4 ο)ο	***Ν. Ὑόρκης*** ἐν ὄψει	πρὸς 4 ο)ο
ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μηνῶν	» 4 1)2 ο)ο	***Ἰταλίας*** » »	» 3 1)2 ο)ο
Παρισίων ἐν ὄψει	» 3 1)2 ο)ο	***Βελγίου*** » »	» 3 ο)ο
ἐπὶ προθεσμίᾳ 6 μηνῶν	» 4 ο)ο	***Ἐλβετίας*** » »	» 1 1)2 ο)ο
» » 1 ἔτους	» 4 1)2 ο)ο		
» » 2 ἐτῶν	» 5 ο)ο		

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΑ
Α. Β. ΤΖΩΡΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπιμελητοῦ τῆς Ὀδοντιατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Λεωφόρος Σωκράτους 59 Β
Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης

Ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ κ. Μ. Β. Τζωρτζοπούλου χειρουργοῦ ὀδοντιάτρου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

ΑΘΗΝΑΙ
Μασσαλίας 14 Α
Ὄπισθεν Πολιτικοῦ Νοσοκομείου

Ἰδιαίτερον τμῆμα ἀκτινογραφίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικοῦ.

Πλήρεις ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις μηχανημάτων ἄρτι ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἀφιχθέντων δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ταχεῖα καὶ ἀσφαλὴς θεραπεία πάντων τῶν νοσημάτων στόματος καὶ ὀδόντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐφαρμογὴ πάντων τῶν νεωτάτων συστημάτων προσθετικῆς (Crowns, Bridges, Inlays, Steels, Dowels, Gosleys, Platines, ὀδοντοστοιχίαι ἐκ Caouthouc, πορσελάνης, ἀλουμινίου, χρυσοῦ, κτλ.)

Εἰδικὸν τμῆμα ὀρθοδοντικῆς (redressement)

Ὧραι ἐπὶ συνεντεύξει

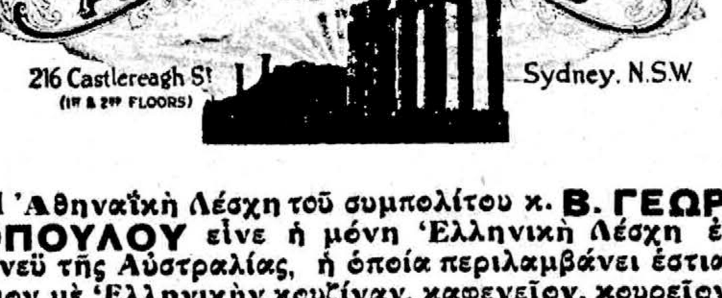

Ἡ Ἀθηναϊκὴ Λέσχη τοῦ συμπολίτου κ. Β. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ εἶνε ἡ μόνη Ἑλληνικὴ Λέσχη ἐν Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ἑστιατόριον μὲ Ἑλληνικὴν κουζίναν, καφενεῖον, κουρεῖον, σφαιριστήριον κλπ., εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐξ Ἑλλάδος μετανάσται, καὶ πρὸ πάντων οἱ Κυθήριοι, δύνανται μεταβαίνοντες νὰ εὕρουν πᾶσαν ἄνεσιν καὶ ἄκραν καθαριότητα, περιποίησιν καὶ προθυμίαν.

ΟΛΟΙ ΛΟΙΠΟΝ ΕΙΣ ΤΟ

ATHENIAN CLUB

216 CASTLEREAGH ST. SYDNEY

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΞ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ SYDNEY

— Φιλανθρωπικὸς Ἑλληνικὸς χορός.
— Ἡ πρωτοβουλία τῆς Καστελοριζιακῆς Ἀδελφότητος.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης» μας καταγίνεται εἰς ἐσωτερικὰς ἔριδας ἐνῷ θὰ ἠδύνατο ὡς ἀντιπροσωπεύουσα τὴν πολυπληθεστέραν ἑλληνικὴν μερίδα ἐνταῦθα νὰ πρωτοστατῇ αὐτὴ εἰς ἔργα γενικῆς ὠφελείας, ἡ Ἀδελφότης τῶν Καστελλοριζίων ἀριθμοῦσα βίον ὀλίγου μόλις χρόνου, καὶ μέλη μετρούμενα μόλις εἰς τὰ δάκτυλα, κατόρθωσε νὰ τονώσῃ τὴν κοινωνικὴν θέσιν τῶν Ἑλλήνων διὰ τοῦ θαυμασίου χοροῦ τὸν ὁποῖον εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ δώσῃ ἐσχάτως ὑπὲρ τοῦ Βασιλικοῦ Νοσοκομείου τῶν Γυναικῶν. Περὶ τοῦ χοροῦ αὐτοῦ ὁ Αὐστραλιανὸς τύπος ἐδημοσίευσεν ἐκτενεῖς περιγραφὰς καὶ ἐγκώμια.

Ὁ χορὸς ὅστις ἐδόθη ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ παρουσίᾳ τῆς Κυρίας τοῦ Λόρδου Δημάρχου, μ' ὅλον ὅτι ἐδόθη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὸς Χορὸς», εἶχεν ἐν τούτοις διεθνῆ χαρακτῆρα διότι εἰς αὐτὸν παρευρέθησαν πλέον τῶν 600 προσώπων τὰ ὁποῖα κατέκλυσαν τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου Paddington κατεστόλιστον ἀπὸ κυανολεύκους καὶ ἄλλας σημαίας. Μεταξὺ τῶν σημαιῶν αὐτῶν διεκρίνετο καὶ ἡ Σημαία τῆς Καστελλοριζιωνῆς Ἀδελφότητος ἔχουσα εἰς τὸ μέσον χρυσοκέντητον τὴν μικράν νῆσον τοῦ Καστελλορίζου.

Ὡραία καὶ θεαματικὴ ἦτο ἡ σκηνὴ ὅταν ἑλληνίδες δεσποινίδες ἡνωμέναι εἰς ἁρμονικὸν σύμπλεγμα παρουσιάσθησαν πρὸ τῆς Λαίδης Δημάρχου ὅπως τῆς προσφέρωσι τὴν τιμητικὴν ὑπόκλησιν. Μεταξὺ τῶν δεσποινίδων τούτων ἦτο καὶ ἡ χαριτωμένη συμπολίτης δεσποινὶς Ἐλ. Ἀναστ. Παναρέτου. Ὡραῖον ἐπίσης ἦτο καὶ ὅταν κατόπιν χορὸς ἑλληνίδων ἐνδεδυμένων κλασικὰς λευκὰς στολὰς ἀρχαίων ἑλληνίδων παρθένων ἐχόρευσαν μὲ ἄνθη εἰς τὰς κεφαλὰς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς χορούς.

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς φιλανθρωπικῆς αὐτῆς ἑορτῆς αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἱκανοποιητικώταται, διετέθησαν, ὡς εἴπομεν, ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου τῶν γυναικῶν, οὕτω δὲ ἐδόθη εὐκαιρία μεταξὺ τῶν ξένων νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἑλληνικοῦ παράγοντος εἰς τὴν ἐδῶ κοινωνίαν. Δυστυχῶς ὅμως τόσον ἀραιὰ δημιουργοῦνται τοιούτου εἴδους εὐκαιρίαι, ὥστε νὰ μὴ δίδεται καιρὸς νὰ καλύπτωνται ὅλαι μας αἱ κοινωνικαὶ ἐλλείψεις καὶ τὰ φιλετικὰ μας ἐλαττώματα.

—Ἐντυπώσεις καὶ σκέψεις ἐκ τοῦ χοροῦ.
—Οἱ νέοι Κυθήριοι εἶνε ἀχάριστοι.
—Ἡ Μοῖρα τῆς νήσου μας θὰ ἦναι Μοῖρα μαρτυρίου.

Παρευρεθεὶς εἰς τὸν χορὸν τῶν Καστελλοριζίων ἐξετίμησα πολὺ τὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης αὐτῶν καὶ τῆς μεταξύ των ἀγάπης, καὶ τὴν φιλάνθρωπον δρᾶσιν των. Ἀπεχώρησα ἐν τούτοις τοῦ χοροῦ ὄχι, ὁμολογῶ, χωρὶς λύπην.

Ἐσκεπτόμην τοὺς συμπολίτας μας οἱ ὁποῖοι, πλούσιοι οἱ περισσότεροι, εὔποροι οἱ ὀλιγότεροι, δὲν ἐσκέφθησαν ἢ καλύτερον ἠδιαφόρησαν εἰς τὸ νὰ φανοῦν **φιλάνθρωποι** ὄχι πλέον διὰ Νοσοκομεῖα καὶ ἄλλα ἱδρύμματα τοῦ πλουσίου ἐπὶ τέλους αὐτοῦ τόπου, ἀλλὰ διὰ τὴν πτωχὴν καὶ δυστυχισμένην Ἰδιαιτέραν Πατρίδα μας ἡ ὁποία ὡς χάριν ὑψίστην ζητεῖ ἀπὸ τὰ ξενιτευμένα παιδιὰ της χρόνια τώρα ἕνα ἄθλιο, ἂς τὸ εἴπομεν ἔτσι, λιμάνι.

Δὲν εὑρέθη κυθήριος ἀκόμη νὰ σκεφθῇ ὅτι ***ἔργον φιλανθρωπίας*** ἐπὶ τέλους εἶνε νὰ σωθῇ ὁ τόπος μας ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα τῆς συγκοινωνίας του, καὶ ὅτι τὸ στίγμα τῆς ἀφιλοτιμίας θὰ ἐπικολληθῇ εἰς ὅλων τῶν κυθηρίων τὰ μέτωπα διὰ τὴν πρωτοφανῆ ἀστοργίαν καὶ ἀδιαφορίαν των εἰς τὰς τόσας ἐπικλήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐράνων καὶ τῆς «Φωνῆς τῶν Κυθήρων.»

Ἡ ψυχή μου, ὅταν ἐξηρχόμην τῆς θύρας τοῦ Δημοτικοῦ Μεγάρου, εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ βαθεῖαν συγκίνησιν. Ἀπ' ἐμπρός μου ἐπέρασεν ἀστραπιαίως ἡ εἰκὼν τῆς προσφιλοῦς πατρίδος μας. Ἐτελείωσεν!.... Ἡμεῖς οἱ Κυθήριοι ἤμεθα ἀνίκανοι ν' ἀρθῶμεν εἰς τὸ ἐπίπεδον ἀνθρώπων προηγμένων. Ἤμεθα ἐγωϊσταί, φιλάργυροι καὶ μοχθηροὶ ἀκόμη, καὶ ἐπὶ πλέον ὑποκριταί, ἀνίκανοι τέλος νὰ συλλάβωμεν εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς μας ἕνα ἔργον σπουδαῖον, ὅπως εἶνε ὁ λιμὴν διὰ τὴν νῆσον μας, καὶ νὰ τὸ ἐκτελέσωμεν!

Ἂς βουλιάξουν λοιπὸν τὰ Κύθηρα! Τί πρὸς ἡμᾶς; Μήπως ἡμεῖς ἐδῶ πέρα ὑποφέρωμεν; Μήπως ταξειδεύωμεν ἡμεῖς τὸν Μαλέα; Πτωχὴ νῆσος!..... Τὰ παιδιά σου σοῦ πετοῦν, διότι τὸ κάνουν καὶ ἄλλοι, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πέντε σελλίνια ἢ κανὲν ἔστω πεντόλιρον, διὰ νὰ γραφοῦν ὡς σπουδαῖοι εἰς τὰ κοινωνικὰ κατάστιχα, διὰ νὰ ἐπισκευάσῃς ἕνα σπασμένο θρανίον ἢ συγκρατήσῃς κανέναν ἐκκλησιαστικὸν τροῦλλον καταρρέοντα, καὶ σὲ ἀφίνουν νὰ πεθαίνῃς τὸν βραδὺν θάνατον τῆς ἀπομονώσεως!

Καὶ ἔρχεται χειμὼν πάλιν, καὶ ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμένον ἐκ τῶν ἀνέμων λάρυγκά σου εἰς μάτην θ' ἀπευθύνῃς ἐκκλήσεις πρὸς τὸ Κράτος νὰ σὲ βοηθήσῃ, καὶ εἰς μάτην θὰ ζητῇς ἀπὸ τὰ ξενιτευμένα παιδιά σου ἔλεος! Μάθε το ἀπὸ ἐμέ, ἀγαπητό μου νησάκι, ἀπὸ ἐμὲ τὸ πτωχότερον τῶν τέκνων σου, ὅτι δὲν ἔχεις πλέον ἀνθρώπους ἀπὸ τοὺς ὁποίους νὰ περιμένῃς βοήθειαν.

Οἱ νέοι Κυθήριοι φιλοδοξοῦν νὰ ἐπιστρέψουν, καὶ θὰ ἐπιστρέψουν ἴσως, εἰς τὸ ἔδαφός σου μὲ πλῆρες χρυσίου τὸ βαλάντιον, ἀλλὰ θὰ εἶνε πτωχοὶ εἰς αἰσθήματα μεγάλα διὰ τὴν συνολικὴν εὐτυχίαν σου. Σὺ δὲν θ' ἀξίζῃς δι' αὐτοὺς παρὰ μόνον διὰ τὸν καθαρὸν ἀέρα τῶν βουνῶν σου καὶ τὰ διαυγῆ ὕδατα τῶν παραλίων σου. Οἱ νέοι Κυθήριοι θὰ εἶνε οἱ ἀχάριστοι υἱοὶ τῶν ὁποίων ἐν τούτοις σὺ ὡς φιλόστοργος μήτηρ θὰ θεραπεύῃς τὰς πληγὰς καὶ τὰς ψυχικὰς καὶ τὰς σωματικὰς τὰς ὁποίας μακρὰν Σου ἀπέκτησαν. Ἡ Μοῖρα σου, μάθε το ἀπὸ ἐμέ, θὰ εἶνε ἡ Μοῖρα ἑνὸς μαρτυρίου ἄνευ τέλους.

Sydney Ὀκτώβριος 1925

ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΚΥΘΗΡΙΟΙ

135.539 ΔΡΑΧ. ΤΗΛ)ΦΙΚΩΣ

«Δὲν ἐπερίμεναν οὔτε τὴν ἀπάντησίν μας οἱ ἀποτελοῦντες τὸν Σύλλογον τῆς Βοστώνης συμπολῖται εἰς τὸ ἐρώτημά τους: «Πόσα χρήματα μᾶς ὑπολείπονται διὰ τὸν δρόμον» ***καὶ τηλεγραφικῶς σὰν ἱππόται***, ἔσπευσαν νὰ ἐμβάσουν διὰ τὸν ἐργολάβον κ. Βολασύραν τὸ ποσὸν τῶν δραχ. ἑκατὸν τριάκοντα πέντε χιλιάδων πεντακοσίων ἐνενήκοντα τριῶν. Κληθέντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου των εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν προέβησαν εἰς προχείρους ἐράνους καὶ συνέλεξαν μεταξὺ τῶν παρόντων τὸ ποσὸν τῶν δύο χιλιάδων πεντήκοντα δολλαρίων ὅπερ εἰς δραχμὰς μετατρέψαντες τὸ ἀπέστειλαν κατ' εὐθεῖαν εἰς Βασσαρᾶ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ «Διονύσου.» Μὲ ὑπερηφάνειαν ἀναγράφομεν κατωτέρω, ἵνα μποῦν ***εἰς τὴν ἀθανασίαν***, τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸν τῶν εἰς δολλάρια καταβαλλόντων ἀναμένοντες τὴν συνδρομὴν καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Βοστώνῃ ὑστερούντων.

ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ 67,800

Ἀπὸ τὸν Σύλλογον τῆς Ν. Ὑόρκης μᾶς ἀναγγέλλεται ὅτι εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν συνελθόντα τὰ ἐκεῖ μέλη ἀπεφάσισαν νὰ στείλουν ***καὶ ἔστειλαν καὶ αὐτοὶ τηλεγραφικῶς*** εἰς Βασσαρᾶ μέσῳ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν χίλια δολλάρια ἤτοι δραχμὰς 67.800. Ὥστε ὑπολείπονται οἱ τοῦ Σικάγου οἵτινες ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δικαιώσουν τὰς προσδοκίας μας.»

Αὐτὰ γράφει τὸ περιοδικὸν «Μαλεβὸς» τῶν ἐν Ἀθήναις Βασσαριωτῶν.

Οἱ Βασσαριῶτες, ἄνθρωποι φιλοπάτριδες, ἐκατόρθωσαν νὰ μεταβάλουν τὸν τόπον των εἰς Παράδεισον διὰ τῆς γενναίας συνδρομῆς των εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας τῆς ἰδιαιτέρας των Πατρίδος. Δὲν συζητοῦν, δὲν τσιγκουνεύονται, δὲν ἐρωτοῦν ποῦ πρέπει, καὶ ποῦ δὲν πρέπει νὰ φτιάξουν λιμάνια καὶ δρόμους, ἀλλὰ δίδουν τὸν ὀβολόν των μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰς ἐκείνους ποῦ τοὺς ὁδηγοῦν, καὶ ὁ Βασσαρᾶς των προκαλεῖ τὸν φθόνον καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν γειτονικῶν του περιφερειῶν. Ἡμεῖς οἱ Κυθήριοι: Ἔ! Ἡμεῖς δὲν καταδεχόμεθα νὰ συγκριθῶμεν μὲ ἄλλους λαούς. Θὰ διατηρήσωμεν τὰς παραδόσεις τῆς τσιγγουνιᾶς μας διὰ νὰ κατεβοῦμε ταχέως τὰ σκαλοπάτια τῆς κοινωνικῆς ὀπισθοδρομικότητος ἀφοῦ ἤμεθα ἀνίκανοι νὰ χρησιμοποιήσωμεν μισὴ φοῦχτα χρυσίου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας μας.

ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΑΔΕΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΗΣ

ΕΡΑΝΩΝ ΥΠΕΡ ΟΔΟΥ ΔΙΑΚΟΦΤΙΟΥ

Κατόπιν τοῦ κοινοῦ ψηφίσματος τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων τῆς Νήσου μας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 18 τῆς 15ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἡ θέσις Διακόφτι ὡς λιμὴν τῆς Νήσου, καὶ χορηγηθῇ ἄδεια εἰς δεκατετραμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων, διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδοῦ ἀπὸ Ἀρωνιάδικα εἰς Διακόφτι, τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Δημοσίας Ἀντιλήψεως, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιευθείσης εἰς τὸ τεῦχος Β'. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ ὑπ' ἀριθμ. 86 φύλλον τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐχορήγησε τὴν ἄδειαν συλλογῆς ἐράνων ἔχουσαν οὕτω:

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΠ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1898 Ν. Δ. «Περὶ ἐράνων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη τοῦτο διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου 1917 ὁμοίου τοιούτου, διὰ τῆς κάτωθι ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργοῦ ἐ. ἔ. καὶ ὑπ' ἀριθμόν, 93 455, Παρέχωμεν τὴν ἄδειαν εἰς τὴν κάτωθι Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν 1) Παναγιώτου Α. Καρατζᾶ. 2) Γαβριὴλ Χάρου, 3) Ἐμμ. Κασσιμάτη Πορτολαμίου, 4) Βασιλείου Γ. Κασσιμάτη, 5) Μάρκου Πετροχείλου, 6) Μιχαὴλ Κοντολέοντος, 7) Θεοδώρου Χανιώτου, 8) Παναγ. Κ. Μεγαλοκονόμου, 9) Γεωρ. Ἐμμ. Βλαντῆ, 10) Ἰωάν. Γρηγ' Κασσιμάτη, 11) Δημ. Ἀναστασοπούλου, 12) Γεωργ. Κομπῆ, 13) Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμου, καὶ 14) Χαραλάμπους Β. Κρίθαρη, ὅπως συλλέξῃ ἐράνους ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μεταξὺ τῶν κατοίκων τῆς Νήσου Κυθήρων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ἐγκατεστημένων Κυθηρίων ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς λιμένος καὶ ὁδοῦ ἐν τῇ θέσει Ἀρωνιάδικα καὶ Διακόφτι τῆς Νήσου Κυθήρων

Ὁ Ὑπουργὸς
Ι. ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ

— Νέαι κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ
— Ὀνόματα ὑποψηφίων συμβούλων

Ὡς γνωστὸν οὐδεμία ὑποψηφιότης κοινοτικοῦ συμβούλου ὑπεβλήθη κατὰ τὰς τελευταίας κοινοτικὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν κοινότητά μας, ἕνεκεν δὲ τούτου ὡρίσθησαν νέαι ἐκλογαὶ διὰ τὴν 6 Δεκεμβρίου.

Οἱ λόγοι ἕνεκα τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἠθέλησε νὰ μετάσχῃ τῆς κοινοτικῆς διοικήσεως εἶνε πολλοὶ καὶ διάφοροι, κυρίως ὅμως ψυχολογικοὶ ἀναγόμενοι εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν διὰ τὴν ἵδρυσιν φαρμακείου κοινωνικὴν διαταραχήν. Εὐτυχῶς ὅμως ὅτι ἐπεκράτησαν σώφρονες σκέψεις, καὶ ἀπεφασίσθη ἐν τέλει νὰ μετάσχουν εἰς τὰς ἐκλογὰς ὡς ὑποψήφιοι κοινοτικοὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Μιχαὴλ Μεγαλοκονόμος, Γεώργιος Κορωναῖος, Κώστας Ζαγλανίκης, Βρετὸς Πανάρετος, Παναγ. Πρωτοψάλτης, Πολυχρόνης Φραντζεσκάκης, καὶ Παναγ. Κ. Χλαμπέας.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν παραμένοντα ἐνταῦθα κ. Ἰωάννην Ἀνδρόνικον, τὸν γνωστὸν φιλόπατριν συμπολίτην τοῦ Port-Saïd, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς μειλιχιότητος τῶν τρόπων του καὶ τοῦ εἰλικρινοῦς ἐνθουσιασμοῦ του ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μας, ἐκατόρθωσε νὰ συμβιβάσῃ τὰ διεστῶτα, καὶ νὰ συνενώσῃ πάντας τοὺς ἱκανοὺς παράγοντας ἐπὶ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου. Κρίμα μόνον ὅτι ὁ κ. Ἀνδρόνικος λόγῳ τυπικοῦ κωλύματος ὡς ἀνήκων εἰς ἄλλην κοινότητα, δὲν ἠδυνήθη νὰ μετάσχῃ καὶ προσωπικῶς εἰς τὴν κοινοτικήν μας Διοίκησιν.

Τὸ καταρτισθησόμενον νέον κοινοτικόν μας συμβούλιον ὡς περιλαμβάνον ἀνθρώπους ἐντίμους καὶ δραστηρίους, εἶνε βέβαιον, ὅπως ἄλλως τε εἶνε καὶ ἡ γενικὴ ἀντίληψις, ὅτι θὰ ἐργασθῇ μετὰ θέρμης διὰ τὸν Ποταμὸν ὁ ὁποῖος ὁμολογουμένως εἶχεν ἀφεθῇ πρὸ πολοῦ εἰς τὴν τύχην του

ΠΟΤΑΜΙΤΗΣ

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝ ΤΟ ΖΑΝΝΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Οἱ γείτονές μας Σέρβοι μᾶς διασκεδάζουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ φαιδρὰ πράγματα. Μοιάζουν τοὺς Ἰταλοὺς γείτονάς των οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν σημερινὴν νέαν κοσμογονίαν ἡ ὁποία κατέλυσε τόσα βασίλεια καὶ θρόνους, ὀνειρεύονται ὅτι ὅλα τοὺς ἀνήκουν!

Οἱ Σέρβοι λοιπὸν ἰδοὺ τί ἰσχυρίζονται ἂν πιστεύσῃ κανεὶς τὴν κατωτέρω ἐκ Λονδίνου ἀνταπόκρισιν τῆς Ἐφημερίδος «Ἔθνος.»

«Ἐγνώσθη, ὅτι τὸ ἐν Πειραιεῖ Ζάννειον νοσοκομεῖον ἀμφισβητεῖται ἀπὸ σερβικοὺς τινας κύκλους. Προβάλλεται ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι τὸ νοσοκομεῖον τοῦτο ἐδόθη ἀπὸ τὴν Βασίλισσαν Ὄλγαν εἰς τὴν ἐγγονήν της, κόρην τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, νυμφευθεῖσαν τὸν πρίγκηπα Παῦλον Καραγεώργεβιτς. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν εἶνε ἀκριβές. Οὐδεμία ὑπάρχει τοιαύτη πρᾶξις παραχωρήσεως.»

Ποῦ νὰ φαντασθῇ ὁ μακαρίτης συμπολίτης μας Νικήτας Τζάννες τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου φέρει τὸ ἐν λόγῳ Νοσοκομεῖον, ὅτι θὰ ἐσυγγένευε μετὰ θάνατον μὲ πρίγκηπας Σέρβους!

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΠΑΤΑΛΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου ἐξεδόθη ἐγκύκλιος κατὰ τῆς ἀσωτείας καὶ τῆς σπατάλης.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου τονίζονται ὅλα τὰ κακὰ τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐξωφρενικῆς σπατάλης τοῦ χρήματος, ἰδίως πρὸς ἀγορὰν εἰδῶν προερχομένων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἀντικειμένων γενικῶς πολυτελείας, ὅλως περιττῶν ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας,

Εἰς τὴν ἐγκύκλιον ἀναφέρεται ὅτι ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐξήχθη κατὰ τὸ α' ἑξάμηνον τοῦ 1925 ποσὸν 145 χιλ. λιρῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ὑφασμάτων μεταξωτῶν καὶ 18 χιλ. λιρῶν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀρωμάτων.

«Χάριν λοιπὸν τοῦ γενικοῦ καλοῦ καὶ τῆς γενικῆς εὐτυχίας, ἐπάγεται ἡ ἐγκύκλιος, ἂς περιορίσῃ ἕκαστος εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς ἀτομικάς του δαπάνας καὶ ἂς θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἀνόητον σπατάλην.»

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΧΟΝΤΑΣ

ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΑΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

Μία καινοτομία τὴν ὁποίαν εἰσήγαγεν ἀπὸ τινος χρόνου ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ, εἰδικῶς διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀμερικῆς, τοὺς θέλοντας νὰ ἐμβάσωσι χρήματα ἐνταῦθα, εἶναι ***αἱ εἰδικαὶ αὐτῆς ἐπιταγαί***, (Specials Checks.) Οἱ ἔχοντες συγγενεῖς μετανάστας ἐν Ἀμερικῇ παρακαλοῦνται νὰ συστήσωσιν εἰς τούτους ὅπως ὁσάκις πρόκειται νὰ τοῖς ἐμβάσωσι χρήματα, ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Κατάστημα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν (25 Pine street) καὶ νὰ ζητῶσι τοιαύτας ἐπιταγάς. Πληρώνονται ***ἀμέσως εἰς ἅπαντα τὰ ὑπο καταστήματα*** τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ἄνευ οἱασδήποτε προμηθείας καὶ ἐξόδων. Εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος ἐμβάσματος χρήματος.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ

ΜΗΝΥΣΙΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΟΥ

Ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ και μέλους τοῦ Στρατοδικείου κ. Παπακυριαζῆ ὑπεβλήθη μήνυσις κατὰ τῶν συνταγματαρχῶν τοῦ Ἐλέγχου καὶ Ἐπιμελητείας κ.κ. Φιλιππαίου καὶ Μαντέλλου ὡς καὶ τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν τῆς Ἐπιμελητείας κ.κ. Δεπάστα καὶ Βλαχοπούλου ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὰς καταχρήσεις τῆς σπείρας Φαρδέλλου.

Ἅμα ὡς ἡ μήνυσις διαβιβασθῇ εἰς τὸ Σῶμα Στρατοῦ θ' ἀρχίσουν εὐρύταται ἀνακρίσεις.

ΑΥΞΗΣΙΣ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΤΡΑΜ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν τῆς χορηγηθείσης κατὰ 15 ο)ο αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν τροχιοδρομικῶν, ἠλεκτροτεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν φωταερίου, ἀπεφάσισε, πρὸς κάλυψιν τῆς ἐκ τῆς αὐξήσεως δαπάνης, νὰ προβῇ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν τρὰμ καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου.

Ἤδη ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία καταγίνεται εἰς τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεως τοῦ ΣΑΠ. Ἡ αὔξησις τῶν εἰσιτηρίων τῶν τρὰμ θὰ εἶνε 30λεπτος.

Αἱ αὐξήσεις θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΟΥ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟΥ

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Φράτσια 20 Νοεμβρίου 1925

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά

Κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἐσχάτως Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς ἐκλογάς, ἀντελείφθημεν ὅτι τὸ σύστημα τῆς ψηφοφορίας διὰ ψηφοδελτίου δὲν ἐξασφαλίζει ἀπολύτως τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν εἰς ἄλλας κοινότητας ὑπάρχουν ἀγράμματοι ἐκλογεῖς. Εἰς τὴν ἰδικήν μας ὅμως τὸ ἓν τρίτον τῶν ἐκλογέων εἶνε ἀγράμματοι. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ψηφοδέλτια ἐδίδοντο εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἐψήφιζεν ὁ ἀγράμματος ἐκλογεύς, δὲν ἦτο εὐχερὲς εἰς αὐτὸν ὅπως μεταβῇ καὶ συνεννοηθῇ μετ' ἐγγραμμάτου συγγενοῦς του πρὸς ἀναγραφὴν ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἐκλογῆς του. Ἐπιτήδειοι τινὲς γραφεῖς εὑρισκόμενοι ἔξωθεν τοῦ ἐκλογικοῦ τμήματος παρελάμβανον τοὺς ἀγραμμάτους ἐκλογεῖς καὶ ἀνέγραφον εἰς τὰ ψηφοδέλτιά των ὄχι τὸ ὄνομα τῆς ἀρεσκείας των, ἀλλ' ἄλλων, ὅπως π.χ. συνέβη μὲ τὸν κ. Πέτρον Κ. Πετρόχειλον ὅστις ἐνῷ εἶπε νὰ γράψουν τὰ ὀνόματα ὡρισμένων ὑποψηφίων, αὐτοὶ ἔγραψαν τὰ ὀνόματα ἄλλων τῆς ἰδικῆς των ἀρεσκείας. Τὸ ἴδιον συνέβη καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους τῶν ὁποίων κρίνομεν περιττὸν ν' ἀναγράψωμεν τὰ ὀνόματα.

Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἡ διὰ τοῦ σφαιριδίου ἐκλογὴ εἶνε ἢ δὲν εἶνε σύγχρονον ἐκλογικὸν σύστημα, καίτοι κατὰ τὴν γνώμην μας ἐξασφαλίζει αὐτὴ τὸ γνήσιον φρόνημα τοῦ ἐκλογέως. Νομίζομεν ἐν τούτοις, ὅτι ἂν πρόκειται νὰ διενεργῆται ἐκλογὴ πολιτικῶν ἀρχῶν διὰ ψηφοδελτίου κάθε ἄλλο παρὰ ἐκπροσωποῦντος τὴν γνησίαν καὶ ἀνεπηρέαστον θέλησιν τοῦ ψηφοφόρου, θὰ ἦτο προτιμότερον, καὶ μέχρις ὅτου μάθουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες γράμματα, νὰ παραμείνῃ τὸ σύστημα τῆς διὰ σφαιριδίου ψηφοφορίας. Ἐκτὸς ἂν θεσπισθῇ τρόπος σοβαρὸς ἐξασφαλίσεως μὲ τὸ σημερινὸν σύστημα, καὶ τῆς γνησίας γνώμης τῶν ἀγραμμάτων.

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως
Ι. Κασσιμάτης καὶ Γ. Δ. Κεντρωτής

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μεγαλοφυής τις πολιτικὸς ἀνὴρ κατορθώνει ἐνίοτε νὰ εἰσαγάγῃ τὸ ἔθνος του εἰς νέας καὶ ἐνδόξους ὁδούς, ἀλλ' εἰς ὁλόκληρος λαὸς οὐδέποτε εἶνε ἀρκετὰ φωτισμένος ὅπως ἀποφύγῃ τοὺς σκοπέλους ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐθραύσθη τὸ μεγαλεῖον τῶν προγόνων. «Ἐκ τῆς ἱστορίας οὐδεὶς οὐδέποτε οὐδὲν ἐδιδάχθη» λέγει ἓν ἀρχαῖον ἀπόφθεγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι δὲν διεψεύσαμεν.

* * *

Πολλοὶ ὑπουργοί, ἀφίνοντες τὰ δημόσια δὲν ἀφίνουν ἄλλο κενὸν παρὰ τὸ τοῦ δημοσίου ταμείου.

* * *

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων ὅλη ἡ εὐφυΐα συνίσταται εἰς τὸ νὰ διορθώνωσι τὰς ἀνοησίας των.

* * *

Ἡ φύσις ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ νόμοι καὶ ἡ κυβέρνησις ἑνὸς Ἔθνους ἁρμόζωνται πρὸς τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὸ ὕδωρ εὑρίσκει τὴν ἰδίαν ἰσοσταθμίαν. Οἱ μὲν εὐγενεῖς λαοὶ κυβερνῶνται πάντοτε εὐγενῶς, οἱ δὲ ἀμαθεῖς καὶ διεφθαρμένοι ἀγενῶς. Ἡ δὲ πεῖρα ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἀξία καὶ ἡ ἰσχὺς ἑνὸς κράτους ἐξαρτῶνται μᾶλλον ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν πολιτῶν ἢ ἐκ τοῦ εἴδους τῶν νόμων (Σμάϊλς).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΣ ΠΡΟΟΔΟΣ

Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ μάθουν οἱ συμπολῖται μας τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἔκαμε καὶ κάμνει συνεχῶς ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία. Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως μάλιστα τῶν προσφύγων, οἱ κλάδοι τῶν ζαχαροπήκτων εἰδῶν, τῆς κατασκευῆς κονσερβῶν, τῆς νηματουργίας, καὶ ἰδίως τῆς ταπητουργίας, ἀνεπτύχθησαν εἰς ἐξαίρετον βαθμόν. Κατὰ τὴν τελευταίαν στατιστικήν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εἶνε ἀκόμη πλήρης, ὑπάρχουν ταπητουργεῖα εἰς τὰς ἑξῆς πόλεις:

Εἰς τὰς ***Πάτρας*** ὑπάρχουν δύο ταπητουργεῖα διαθέτοντα 50 ἱστοὺς καὶ 120 ἐργατρίας, μὲ παραγωγὴν 350 τετραγ. μέτρων κατὰ μῆνα.

Εἰς τὸ ***Ναύπλιον*** ὑπάρχει ἓν ταπητουργεῖον διαθέτον 18 ἱστούς, 30 ἐργατρίας καὶ παραγωγὴν 128 τετραγ. μέτρα περίπου μηνιαίως.

Εἰς τὴν ***Ἔδεσσαν*** (Μακεδονίας) ὑπάρχουν ἓξ ταπητουργεῖα, διαθέτοντα 50 ἱστούς, 158 ἐργάτας καὶ ἐργατρίας μὲ παραγωγὴν 4.500 τετραγ. μέτρων ἐτησίως.

Εἰς τὴν ***Θεσσαλονίκην*** ὑπάρχουν τέσσαρα μεγάλα ταπητουργεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἐργάζονται 600 ἐργάται.

Εἰς τὸν ***Βόλον*** ὑπάρχουν δύο μεγάλα ταπητουργεῖα μὲ 50 ἱστούς, 140 ἐργατρίας, καὶ παραγωγὴν μηνιαίαν 300 περίπου τετραγ. μέτρων.

Ταπητουργεῖα ὑπάρχουν καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἐπαρχιακὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ νήσους, ὡς π. χ. εἰς Σπέτσας τῶν ὁποίων ὅμως, ὡς εἴπομεν, δὲν ὑπάρχει μέχρι τῆς στιγμῆς ἀκριβὴς στατιστικὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἱστῶν, προσωπικοῦ καὶ παραγωγῆς αὐτῶν.

Εἰς τ' ἀνωτέρω ταπητουργεῖα δέον τις νὰ προσθέσῃ καὶ τὰ λειτουργοῦντα ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ τοὺς πέριξ αὐτῶν προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς πολυάριθμα τοιαῦτα, ἀπασχολοῦνται πολλὰς ἑκατοντάδας ἐργατῶν.

ΝΗΜΑΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ

Παραλλήλως πρὸς τὴν ταπητουργικὴν ἀνάπτυξιν, βαίνει καὶ ἡ νηματουργικὴ καὶ ὑφαντουργικὴ τοιαύτη.

Εἰς τὴν νῆσον ***Σύρον*** ἡ βιομηχανία αὐτὴ εἶνε ἀρκετὰ προοδευμένη. Ὑπάρχουν ἐκεῖ ἐν λειτουργίᾳ 9 νηματουργεῖα 7 ὑφαντήρια καὶ 2 νηματοστριπτήρια.

Εἰς τὴν ***Κέρκυραν*** ὑπάρχουν 6 νηματουργεῖα καὶ ὑφαντήρια ἀσχολούμενα κυρίως μὲ τὴν κατασκευὴν σάκκων, καὶ εἰδῶν ἐξ ἰούτης καὶ κανάβεως.

Εἰς τὴν ***Ἔδεσσαν*** ὑπάρχουν 2 νηματουργεῖα, 1 ὑφαντήριον καὶ 1 κλωστήριον.

Εἰς τὸν ***Πειραιᾶ*** ὑπάρχουν 9 μεγάλα κλωστοϋφαντήρια, 3 ὑφαντουργεῖα καὶ δύο πλεκτήρια.

Εἰς τὴν ***Νάουσαν*** τῆς Μακεδονίας ἡ ὁποία εἶνε σημαντικὸν κέντρον βιομηχανίας, ὑπάρχουν 4 κλωστοϋφαντήρια βάμβακος, ὡς καὶ 4 μεγάλα κλωστήρια ἐρίου. Εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἔδεσσαν, γίνεται χρῆσις καὶ ὑδραυλικῆς δυνάμεως.

Εἰς τὴν ***Λεβάδειαν***, κέντρον παραγωγῆς βάμβακος ὑπάρχουν 4 κλωστήρια βάμβακος.

Εἰς τὴν ***Λάρισσαν*** ὑπάρχουν 4 κλωστοϋφαντήρια παράγοντα ὑφάσματα ἐκ βάμβακος.

Εἰς τὴν ***Θεσσαλονίκην*** ὑπάρχουν 5 κλωστοϋφαντήρια βάμβακος παράγοντα ὑφάσματα ἐκ βάμβακος καὶ στριμμένα νήματα, ὡς καὶ δύο κλωστοϋφαντήρια ἐρίου παράγοντα μάλλινα ὑφάσματα καὶ νήματα.

Εἰς τὴν ***Βέρροιαν*** ὑπάρχουν 2 κλωστήρια βάμβακος παράγοντα μόνον νήματα.

Εἰς τὰ ***Τρίκκαλα*** λειτουργεῖ ἓν κλωστοϋφαντήριον βαμβακερῶν εἰδῶν

ΝΕΟΣ ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΟΣ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ

Ἀπὸ τριῶν μηνῶν ἤρχισεν ἡ ἀνέγερσις ἑνὸς νέου ἀλευρομύλου εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ὅστις θὰ εἶνε εἷς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων τῆς Ἑλλάδος. Ὁ κυλινδρόμυλος αὐτὸς ἀνήκει εἰς ὁμόρρυθμον ἑταιρίαν εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει καὶ ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν. Ὁλόκληρος ἡ οἰκοδομὴ θὰ εἶνε ἐκ μπετὸν ἀρμέ, τὰ δὲ σχέδια τόσον τῆς οἰκοδομῆς ὅσον καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων, ἐσχεδιάσθησαν ὑπὸ Γερμανῶν μηχανικῶν Τὰ μηχανήματα παρηγγέλθησαν εἰς Ἑλβετίαν.

Ὁ κυλινδρόμυλος οὗτος θὰ ἔχῃ 15 μεγάλας σιταποθήκας (cilos) ὕψος 22 μέτρων ἑκάστη, καὶ χωρητικότητος 3.000 τόννων. Ἐπίσης θ' ἀνεγερθοῦν καὶ δύο μικρότεραι σιταποθῆκαι.

Ἡ κινητήριος δύναμις θ' ἀπαρτίζεται ἀπὸ 2 μηχανὰς Δῆζελ 300 HP ἑκάστη. Ἡ δὲ παραγωγὴ θ' ἀνέρχεται εἰς 150 τόννους ἀλεύρων κατὰ εἰκοσιτετράωρον.

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΦΥΓΑΔΕΥΩΝΤΑΙ Τ' ΑΓΑΛΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας κατόπιν τῆς πληροφορίας ὅτι καὶ ἄλλο ἄγαλμα ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης μετεκομίσθη κρυφίως εἰς Γερμανίαν καὶ ἐξετέθη πρὸς πώλησιν ἀντὶ 1,500,000 μάρκων χρυσῶν, κατήρτισεν αὐστηρὰν ἐγκύκλιον, ἥτις θὰ διαβιβασθῇ πρὸς ἁπάσας τὰς ἀρχάς, θ' ἀναγνωσθῇ δὲ καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας.